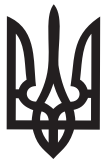
ВІВТОРОК, 4 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ■ № 120 (3870)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

«Гострі» кути «круглого стола»

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зініційований Президентом України та парламентською коаліцією «круглий стіл» з участю представників усіх політичних сил, де мали знайти вихід із парламентської кризи, вчора у Верховній Раді так і не відбувся.

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Іран закону не порушував

Офіційний Тегеран не купував українських крилатих ракет. Про це в неділю журналістам заявив офіційний представник МЗС Ірану Хамід Реза Асефі.

Нагадаємо, що віце-прем'єр, міністр оборони РФ Сергій Іванов повідомив, нібито українська фірма «Прогрес» у 2000—2001 роках поставила Китаю та Ірану по шість крилатих ракет далекої дії К-55 повітряного базування, **передає РІА «Новости»**. Раніше звинувачення російського посадовця відкинули українські міністерства оборони та закордонних справ.

Частка Хреста Господнього — у Києві

Завтра до столиці прибуде християнська святиня — частка древа Животворящого Хреста Господнього.

Як повідомили в прес-службі Української православної церкви Московського патріархату, її доставлять з благословення Єрусалимського патріарха Феофіла. Плановано, що з 5 по 15 липня частка Хреста Господнього перебуватиме в Хрестовоздвиженському храмі на Ближніх печерах, **передає «Інтерфакс-Україна».**

■ ВРОЖАЙ-2006

Ячмінь дав старт збиранню

У південних районах Одеської області розпочалися жнива. За традицією першими до збирання озимого ячменю приступили хлібороби агрофірми «Свобода» Ізмаїльського району, якою довгий час керує Герой України Володимир Видобора.

За стартові три дні трьома комбайнами «Джон Дір» озимий ячмінь зібрано на площі понад 300 гектарів. Урожайність — 41 центнер з гектара. У сусідньому — Болградському — районі врожай цієї культури відмінний: перевищив 67 центнерів з гектара. Нинішнього року в області на поля виїдуть понад п'ять тисяч комбайнів. На підмогу одеситам прибудуть сталеві коні з Київської, Кіровоградської, Вінницької, Тернопільської та інших областей країни, **повідомляє наш одеський власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ У НОМЕР

Руйнівна злива

Суботні нічні дощі у Білогірському районі Криму перевищили тримісячну норму і призвели до бурхливої повені. У результаті пошкоджено дамби на двох місцевих водосховищах, зруйновано кілька сіл та загинуло дві жінки, тривають пошуки ще кількох людей, що зникли безвісти. Метеослужба оголосила штормове попередження, дощі в горах не припиняються. Рятувальники МНС укріплюють дамби мішками з піском вручну й човнами.

Тим часом у чотирьох селах підтопленими залишаються понад три сотні будинків, 80 з яких зруйновано дощенту, як і п'ятикілометрову частину автошляху державного значення Сімферополь — Феодосія — Керч, де зупинено рух транспорту. Нечистоти з вигрібних ям забруднили криниці, знищено водогони, городи, домашню худобу, птицю та посіви зернових на значній площі.

Рятувальникам вдалося відвернути затоплення Нижньогірського району, де обійшлося без евакуації населення. Збитки підраховує комісія, яка виробила план дій і керує ходом оперативного подолання наслідків стихії, **інформує наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО.**

З дня народження — до лікарні

У Миколаївській області неякісними продуктами на дні народження отруїлися 9 осіб, у тому числі дитина. **Як повідомляє прес-служба МЧС,** усіх постраждалих було госпіталізовано до інфекційного відділення Кривоозерської центральної районної лікарні. Остаточний діагноз установлюється. У вогнищі захворювання фахівці районної та обласної СЕС провели комплекс протиепідемічних і санітарно-гігієнічних заходів, **передає «Інтерфакс-Україна».**

«Трипільська пектораль» — археологічні майстер-класи

Минулими вихідними в місті Ржищеві Кагарлицького району Київської області святкували IV фольклорно-етнографічний і археологічний фестиваль.

Розпочався він на найвищій точці Ржищева — в урочищі Рипниця. Тут 1984 року було відкрито поселення трипільської культури — розкопано чотири древні поселення. Студія реконструкції трипільської кераміки товариства «Кола-Ра», яким керує Олексій Трачук, продемонструвала нашим сучасникам спосіб випалювання виробів із глини того часу: піч, викопана просто в землі, нагадує мінімартен. Найголовніше у випалюванні кераміки — витримати температуру в межах 950 градусів, визначали її за кольором глиняного черепка. Судячи зі знахідок трипільської кераміки, наші предки володіли цим мистецтвом досконало.

(Закінчення на 14-й стор.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На знімку: ось такі трипільські горщики виймали з охолоі печі.

■ Я ВАМ ПИШУ

Газета стає дедалі цікавішою

Мені 84 роки, вік похилий, але життям країни цікавлюся активно. Передплачую чотири різні газети: місцеву, обласну, столичну і Верховної Ради. Але найцікавішим і найулюбленішим виданням для мене є «Голос України». Вважаю, поки що в масовій пресі кращої газети в Україні немає. На сторінках «Голосу України» можна прочитати матеріали про життя всієї країни, рубрики багаті на факти і події. Спасибі за працю колективу газети! З кожним роком, місяцем і днем інтерес до неї зростає. «Голос України» для мене і друзів — духовна пожива, адже в ньому відповіді на більшість питань, що цікавлять, життя всієї країни!

Із щирою повагою, Яків СЕРЕДА, інвалід Великої Вітчизняної війни, колишній фронтовик, льотчик-винищувач I класу.

Мукачеве Закарпатської області.

КОРОТКО

■ **На кримському пляжі знищено авіабомбу часів війни.**

■ **У Чорному морі поблизу Севастополя врятовано білоруського екстремала.**

■ **На Волині пройде XI Міжнародний фестиваль української естрадної пісні «На хвилях Світязя».**

■ **Мінпромполітики прогнозує чотиривідсоткове зростання виробництва сталі за підсумками першого півріччя (УНІАН).**

Прокуратура Харківської області опротестувала в суді рішення Харківської облради про оголошення регіону «територією без НАТО» («ЛІГАбізнесінформ»)

У Верховній Раді зареєстровано законопроект народного депутата Оксани БІЛОЗІР про внесення змін до Закону «Про Конституційний Суд України», якими пропонується змінити процедуру складання присяги суддями КС, перенісши її з парламенту до приміщення Конституційного Суду («Інтерфакс-Україна»)

«Можна бути в опозиції до влади, але не можна бути в опозиції до країни»

Тема чергового радіозвернення Президента Віктора Ющенка — перший ювілей Конституції України. Проте, віддавши належне народним депутатам, які у 1996 році ухвалили Основний Закон, глава держави здебільшого говорив про сьогоднішні проблеми.

«Десяту річницю української Конституції країна зустріла без Конституційного Суду, без дієздатного парламенту і нового уряду», — сказав він та наголосив, що відповідальність за це лежить винятково на депутатах нової Верховної Ради, на лідерах партій та блоків, через недалекоглядну позицію яких заблоковано роботу парламенту. У цій ситуації, вважає В. Ющенко, потрібно сісти за стіл переговорів та обговорити питання, пов'язані з парламентською кризою і відновленням роботи українського парламенту.

«Конституція України чітко визначає терміни, протягом яких мають бути сформовані парламентська коаліція і новий уряд. Уряд, який повинен взяти на себе відповідальність за соціально-економічні реформи. Кожен день зволікання з формуванням керівництва Верховної Ради і Кабінету Міністрів — це втрачені можливості для країни, її економіки, врешті-решт, її іміджу. Країна стоїть на порозі жнив, на часі — підготовка до опалювального сезону, дискусія щодо бюджету-2007. На порядку денному — тема енергетичної безпеки, переговори з постачання енергоносіїв. Вирішення усіх складних і важливих завдань — відповідальність всіх політиків, уряду, парламентських комітетів», — вважає Президент. Бо «можна бути в опозиції до влади, але не можна бути в опозиції до країни».

Глава держави ще раз наголосив, що повторних парламентських виборів не буде та закликав владу — законодавчу і виконавчу, центральну і на місцях — кожною своєю дією демонструвати повагу до Основного Закону.

Водночас Президент зазначив, що, внісши два роки тому зміни до Конституції, політики, бажаючи змінити баланс між гілками влади, створили більше проблем, ніж вирішили. Адже суди, хоч і отримали статус незалежної гілки влади, проте не стали дієвими та ефективними інститутами захисту прав людини, а саме судочинство не стало справедливим. Законодавчий орган ще не позбувся ознак сповзання до диктатури більшості, а вищий орган виконавчої влади — Кабінет Міністрів — і надалі функціонує без законодавчого забезпечення своєї діяльності. Тож система повноважень у трикутнику Президент — Верховна Рада — уряд є незбалансованою, насиченою ризиками потенційних політичних конфліктів. Тому «проблема вдосконалення Конституції аж ніяк не знімається з порядку денного і вестися таке вдосконалення повинно в інтересах всього суспільства, а не окремих політичних груп і владних інституцій», — наголосив глава держави.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

«Гострі» кути «круглого столу»

(Початок на 1-й стор.).

Коли початок запланованого заходу затримувався вже майже на півгодини, лідер фракції КПУ Петро Симоненко заявив: комуністи вважають недоцільною участь у роботі «круглого столу», бо його ініціатори, зволікаючи з відкриттям, виявляють до зібрання неповагу. А вже за кілька хвилин бютівець **Микола Томенко** повідомив: «круглий стіл» взагалі не відбудеться, бо не прийшов лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович. І за відсутності лідера політичної сили, яка блокує роботу парламенту, немає жодного сенсу проводити дискусію.

Позицію Партії регіонів оприлюднив уповноважений її фракції **Тарас Чорновіл.** За його словами, Партія регіонів була готова до дискусії, однак позицію партії делегували представляти не партійному лідерові, а групі народних депутатів України — Раїсі Богатирьовій, Олені Лукаш, Євгену Кушнарьову та Тарасу Чорноволу. Регіонали вважають, що на першому етапі «круглого столу» не обов'язково мають бути присутні лідери політичних сил, адже спочатку треба лише представити позиції кожної зі сторін. А лідери вже повинні зустрітися після досягнення певних домовленостей і узгодження всіх документів, запланованих до підписання. «Проте узгодженого документа на сьогодні немає», — сказав Т. Чорновіл.

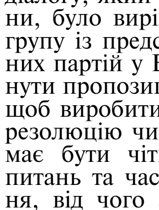

Тоді як коаліція пропонувала уже вчора підписати спільну резолюцію. За словами керівника інформаційного департаменту «Нашої України» Тетяни Мокрідi, у вихідні працювала робоча група з участю і представників коаліційної трійки, і Партії регіонів. Було підготовлено сценарій «круглого столу», який учора мав відбутися у Верховній Раді, і проект резолюції. На рівні підготовки жодних питань не виникало. «Круглий стіл» мав тривати півтори години, а співголовувати на ньому — лідер Партії регіонів Віктор Янукович та лідерка БЮТ Юлія Тимошенко. Саме Юлія Володимирівна тому, що, за коаліційною угодою, координатором парламентської коаліції є лідер однієї з коаліційних фракцій по черзі. А тепер — якраз черга БЮТ. До того ж попередньо планувалося (за словами речниці «Нашої України», це було відомо В. Януковичу), що Президент України не братиме участі в першому раунді «круглого столу». «Нашій Україні» здається, що Віктор Федорович ніяк не може вийти з президентської кампанії і намагається досі позиціонувати себе як кандидат у Президенти України, — сказала Т. Мокрідi. — Неучасть В. Януковича у «круглому столі» пов'язана виключно з тим, що тут немає глави держави».

Лідери коаліційних фракцій пішли радитися далі за зачиненими дверима. Член тимчасової президії Верховної Ради **Іван Бокий** (СПУ) не зміг спрогнозувати подальший розвиток подій. В інтерв'ю журналістам він заявив, що запланований «круглий стіл» зірвала опозиція, а заяви, оголошені від імені опозиції Тарасом Чорноволом, — непереконливі. «Не можу зрозуміти, чому керівник фракції Партії регіонів не може з'явитися на «круглому столі», його це не повинно принизити, — сказав І. Бокий. — Чому опозиція злякалася «круглого столу» — незрозуміло». Депутат також зауважив, що йому здаються дивними наполягання регіоналів продовжувати перемовини у форматі погоджувальної ради, роль якої сьогодні в парламенті виконують тимчасова президія Верховної Ради та керівники депутатських фракцій. Адже на таких зібраннях уже не раз обговорювали шляхи виходу з парламентської кризи, але розв'язати це питання так і не змогли. Тоді як запропонований «круглий стіл» — це дещо інше, це неофіційний парламентський орган, де виробляють остаточні рішення. А відповідаючи на запитання, чому не міг відбутися «круглий стіл» з участю уповноважених представників фракції Партії регіонів, Іван Бокий сказав: «Коли коаліція представлена керівниками фракцій, а опозиція тільки її представниками, це видається доволі дивним».

У проекті резолюції, який було вироблено під час попередніх консультацій на вихідних і який планували підписати вчора, за словами голови підготовчої депутатської групи, не йшлося про якісь поступки з боку коаліції. Адже вона ультиматуми не приймає. «Там є одне — констатація, що і коаліція, і опозиція працюватимуть у межах, визначених Регламентом і Конституцією», — сказав І. Бокий. Однак у цьому проекті, зокрема, йшлося про можливість віддати опозиції кілька контрольних комітетів парламенту та гарантії, що голосування за керівництво Верховної Ради і Прем'єр-міністра не відбуватиметься «у пакеті».

Згодом лідери депутатських фракцій і груп зібралися на чергову нараду, на яку, щоправда, не прийшли комуністи. За словами члена тимчасової президії Верховної Ради від Партії регіонів **Раїси Богатирьової,** після діалогу, який тривав понад дві години, було вирішено створити робочу групу із представників усіх політичних партій у Верховній Раді, розглянути пропозиції всіх політичних сил, щоб виробити спільний документ — резолюцію чи меморандум. У ньому має бути чітко визначено перелік питань та часові рамки їх виконання, від чого залежатиме прийняття рішення про розблокування роботи парламенту. За прогнозом Р. Богатирьової, можливо, певного рішення вдасться дійти вже найближчим часом, однак за умови, що робоча група зможе зібратися та напрацювати домовленості. Поки що про своє бажання працювати у робочій групі заявили лише фракції «Наша Україна» та Партії регіонів, БЮТ і СПУ визначаються, а позиція комуністів також ще невідома. «Ми готові до проведення зініційованого Президентом України «круглого столу», якщо він буде загальнонаціональним, за участю глави держави та із залученням інших непарламентських партій та громадських організацій, — наголосила Раїса Богатирьова. — На ньому треба обговорити внутрішню та зовнішньополітичну ситуацію в Україні, передусім потребу об'єднання країни, виходу з економічної та політичної кризи».

А лідер фракції «Наша Україна» **Роман Безсмертний** в інтерв'ю журналістам після зібрання лідерів фракцій заявив: «Президент України не заперечує проти участі у роботі «круглого столу», але з Президентом треба говорити, висловлюючи якісь пропозиції, ініціюючи певні рішення. Єдиним інструментом розв'язання цієї ситуації є діалог, — вважає Р. Безсмертний. — Сторони мають опрацювати свої позиції, бо вимоги Партії регіонів весь час змінюються. Треба дивитися не на вчора чи сьогодні, а на завтра, якими мають бути українська більшість та опозиція».

А тим часом депутати з фракції Партії регіонів чергують у парламенті, змінюючи одне одного, та продовжують блокувати сесійну залу Верховної Ради.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У бійки в нічному клубі — «київський слід»?

У ніч із суботи на неділю в нічному клубі «Ібіца», розташованому на березі моря у фешенебельному районі Одеси — Аркадії, між відвідувачами виник скандал, що переріс у бійку з постраждалими.

Для Аркадії, де зосереджена величезна кількість нічних розважальних закладів, такі скандали і п'яні бійки явища звичайні. Але нинішня пригода несподівано отримала величезний резонанс. Так звані очевидці, а серед них були і жителі Києва, стверджували, що одними з призвідників скандалу і бійки стали син високопоставленого столичного чиновника і його охорона. Нібито остання, захищаючи свого підопічного, відкрила вогонь з пістолетів по відвідувачах нічного клубу. Гості з Києва, отримавши відсіч, ретирувалися з нічного закладу.

Такий зміст чуток про п'яний дебош, що обростають «подробицями» щохвилини.

Прокоментувати бійку в нічному клубі «Ібіца» «Голос України» попросив начальника Приморського РВВС міста Одеси полковника міліції Івана Ястремського:

— Справді, у нічному клубі зафіксовано бійку, учасникам якої завдано тілесних ушкоджень. За цим фактом порушено кримінальну справу. Особу Степана Черновецького не запротоколювано і говорити про його участь у цей час у бійці я не можу. Триває розслідування.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ **В УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ**

Проглядається упереджене ставлення

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Ніна Карпачова відкрила провадження у справі 32-річної громадянки України Дар'ї Філатової, заарештованої 13 червня 2006 року правоохоронними органами Польщі. Попереднє вивчення причин і обставин арешту, а також прийнятих у цивілізованому світі норм поводження із заарештованими змусили омбудсмана України невідкладно, у рамках двосторонньої Угоди про співробітництво між Уповноваженим Верховної Ради з прав людини і Речником прав обивательських Республіки Польща, направити листа колезі — Яношу Богумілу Качановському про сприяння у захисті прав заарештованої громадянки України. За повідомленням рідних Д. Філатової, її було заарештовано відділом поліції з питань корупції в місті Кельце й перевезено до Кракова, де того само дня відбувся суд, який постановив тримати підозрювану під вартою три місяці в СІЗО. Н. Карпачова у своєму листі наголошує, що слідчі дії у справі Д. Філатової після її арешту проводилися без участі адвоката і представника консульської установи України.

Як повідомляє прес-служба Уповноваженого Верховної Ради, наявна інформація дає змогу припускати, що у випадку з Д. Філатовою проглядається упереджене ставлення до неї студентів-заочників, за звинуваченнями яких її й було заарештовано. Коли ці студенти — працівники поліції та пенітенціарних органів, вирішили, що викладачка, на їхню думку, є занадто вимогливою, вони пішли на відверте протистояння та намагалися чинити тиск, що врешті-решт і призвело до звинувачення в отриманні хабара.

Д. Філатова викладає у Свентокшизькій академії впродовж п'яти років, а за тиждень до арешту захистила у Варшаві докторську дисертацію. Відомо, що незадовго до цих подій вона скаржилася до відділу поліції Кельце з приводу неодноразових погроз помсти, які чула від студентів-заочників. Уже одне це мало б насторожити краківський суд — чи не є справа української викладачки сфабрикованою? За таких обставин Уповноважений Верховної Ради з прав людини не виключає, що це могла бути спланована акція.

***P. S.** Як повідомив у телефонній розмові з Н. Карпачовою Генеральний консул України в Кракові Михайло Бродович, 4 липня цього року відбудеться засідання суду, під час якого буде розглянуто апеляцію Д. Філатової.*

Вл. інф.

Валерій БАРАНОВ: «Мета мого життя — робити добро!»

За період діяльності голови міста Бердянська Валерія БАРАНОВА створено рівні можливості для розвитку й самовираження особи. Сьогодні наша розмова про роботу міського голови, підсумки соціально-економічного розвитку й перспективи міста.

— Валерію Олексійовичу, що вам удалося змінити на краще за час перебування на посаді міського голови?

— Підбиваючи підсумки роботи за останні роки, необхідно відзначити, що це був складний період для всієї країни. Водночас основне завдання міського керівництва — берегти досягнуте, мир і спокій, а найголовніше — стабільно розвиватися далі. Нам усім разом вдалося створити унікальну структуру самоврядування «Бердянськ — наш спільний дім», куди входять усі партійні та громадські організації, формування, рада старійшин і рада ветеранів, молодіжна адміністрація і дитячий парламент, громадська рада з освіти, Бердянська спілка промисловців і підприємців. Спільно ми проводимо громадські слухання, сперечаємося, шукаємо шляхи вирішення міських проблем. З особливою гордістю я хотів би відзначити роботу комітетів мікрорайонів, без яких тепер навіть важко уявити собі наше місто. Головним досягненням цих комітетів стало поліпшення вигляду мікрорайонів, їх упорядкування силами самих мешканців. Стало традиційним проведення суботників, яких щорічно буває більше тридцяти і під час яких посаджено понад 3000 дерев і кущів. Щорічно у всіх мікрорайонах міста проходять урочисті й задушевні свята. Усі ці роки ми дотримувалися принципів відкритості й доступності для кожного жителя міста, всі мали і мають право бути почутими. Щотижня я й мої заступники проводимо прийоми громадян з особистих питань.

— Кажуть, голова особисто робить щоденний об'їзд міста, виявляючи недоліки?

— Справді, є таке. Але не щодня. За минулі чотири роки я провів 32 виїзних прийоми з жителями мікрорайонів, де порушувалося більше 2000 питань, і це крім щотижневих прийомів у виконкомі. Більшість відповідей була озвучена під час зустрічей, а з питань, що потребували вирішення, складався план заходів. Усі проблемні питання ставилися мною на контроль, а ті, де було потрібне значне фінансування і які зачіпали інтереси територіальної громади, внесено до плану стратегічного розвитку міста.

— Валерію Олексійовичу, розкажіть, у яких конкурсах, проектах і програмах брало участь ваше місто.

— Наше місто брало участь у всеукраїнських конкурсах проектів і програм розвитку місцевого самоврядування, чотири представлених Бердянськом проекти визнано переможцями. На їх реалізацію з державного бюджету України було виділено більше мільйона гривень. Один з цих проектів — «Майстерня муніципального управління» — є корпоративним проектом з містами Судак і Комсомольськ. Головною метою цього проекту є узагальнення накопиченого досвіду муніципального управління, створення Бердянської майстерні муніципального управління й поширення впроваджених інновацій серед інших територіальних громад.

Ще один проект-переможець — «Упровадження механізму формування й ефективного виконання бюджету та плану стратегічного розвитку». Результатом реалізації проекту стало створення в мікрорайонах міста 11 центрів громадських ініціатив, куди звернулося більше п'яти тисяч жителів.

— А які перспективи розвитку міста?

— У плані стратегічного розвитку Бердянська на період з 2002-го по 2010 роки описано чотири основних напрямки його розвитку, а також включено розділ «Мікрорайони міста. Першочергові завдання. Плани на перспективу». Головна особливість цього документа в тім, що написаний він не чиновниками, а мешканцями міста. У плані систематизовано всі пропозиції та побажання, тому щорічно цей документ береться за основу при формуванні переліку витрат міського бюджету. На сходах громадян і громадських слуханнях було визначено чотири пріоритетні напрямки розвитку міста:

1) розвиток промисловості та підприємництва;

2) соціальний захист, безпека і добробут населення;

3) якісні й доступні комунальні послуги;

4) розвиток міста-курорту для сімейного відпочинку й туризму.

Необхідно відзначити, що при створенні плану стратегічного розвитку враховувались особливості кожного з дев'яти мікрорайонів. Тому в третій частині плану окремо по кожному мікрорайону визначено першочергові завдання і плани.

— Валерію Олексійовичу, у вас розроблено новий комплекс заходів для поповнення бюджету?

— Нас радує те, що ми, крім запланованих коштів, навчилися заробляти й заощаджувати бюджетні кошти. Це дало гарні результати. За минулий рік, наприклад, бюджет зріс до 107 млн. грн., і на одного мешканця припадало 833 грн. бюджетних грошей.

У 1998 році борги міста становили 32 мільйони гривень, а сьогодні всі вони погашені. При цьому напрацьовано і збільшено вартість майна громади. У 1998 році вона становила 565 мільйонів гривень, а сьогодні вже більше мільярда!

У місті створено умови для розвитку ринку землі на основі об'єднання громадських і приватних інтересів, залучення землі в так званий екологічний оборот. Надходження до міського бюджету від продажу земельних ділянок збільшилися: якщо в 2001 році продано земельних ділянок на суму понад 270 тис. грн., то в 2005 році — близько 1 млн. грн. За період 2001—2005 р. у цілому бюджет одержав від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення понад 5 млн. грн. Така ж тенденція спостерігається й цього року.

Сьогодні ми пишаємося тим, що процес формування бюджету відкритий, проводяться слухання, «круглі столи», всі програми обговорюються. Щорічно видаються книги «Бюджет міста», які є в кожного депутата, у комітетах мікрорайонів, бібліотеках та інститутах.

— Як ви вважаєте, були порушення у використанні бюджетних коштів?

— Всі численні перевірки цільового використання бюджетних коштів їхніми розпорядниками не виявили жодного порушення. Ми вели й вестимемо роботу за справедливіший розподіл бюджету на рівні держави. Не повинно бути зрівнялівки, має бути стимулювання тих міст, де навчилися заробляти гроші, яких у цих містах слід залишати дедалі більше. Ми не згодні з тим, що держава продовжує надавати пільги за рахунок нашої території, списувати борги з податку на землю в підприємств-банкрутів — боржників місцевого бюджету. Наведу приклад: зі 107 мільйонів бюджету 2006 року на власні повноваження в нас залишається 11 мільйонів, а цього дуже мало для нормального розвитку міста. Свою позицію ми висловили й висловлюємо на всіх рівнях, навіть пікетували Верховну Раду та Кабінет Міністрів у грудні 2005 року, внаслідок чого нам удалося домогтися додатково 4,6 мільйона гривень до бюджету Бердянська.

— Валерію Олексійовичу, як працюють комунальні підприємства міста?

— Наші комунальні підприємства працюють давно без збитків, хоча зростання цін на все не дає досягти в цьому стабільності. Небагато міст сьогодні будують такі спорткомплекси, як міська влада здала в 2005 році, куди вже ходить 2000 дітей, відірваних від вулиці.

Новий музей історії міста, нова дитяча бібліотека, будується картинна галерея. Попереду реконструкція МБК, спортивної та музичної шкіл, бібліотек. Цього року став до ладу найбільший в Україні і єдиний на Азовському морі аквапарк на Бердянській косі! Цей об'єкт надає місту нового іміджу й приваблює тисячі дітей та дорослих — це наша візитна картка. Будується вже і парк розваг.

Предметом загальної гордості є центральний проспект і набережна. Збудовано нові дитячі майданчики, сквери, куточки відпочинку. Це все результат творчості і любові до міста всіх бердянців.

— Валерію Олексійовичу, настав час змін для промисловості Бердянська?

— Сьогодні в місті продукцію виробляють 36 основних промислових підприємств. У 2005 році обсяг випущеної продукції становив більш як 535 млн. грн., що майже вдвічі вище, ніж у 2002 році. На підприємствах триває реконструкція і відновлення виробничих потужностей, освоюються нові види продукції.

— Як ви гадаєте, що ще може зробити влада міста, щоб люди відчули, що їхніми проблемами цікавляться і, більше того, намагаються їх розв'язати?

— Велика проблема — це житлово-комунальне господарство. Необхідно продовжити реформу, вдосконалювати тарифну політику, домогтися відповідності якості послуг їх вартості. Потрібно розробити нову програму теплопостачання міста і провести реконструкцію мереж, котелень, підготувати комплекс заходів, щоб реанімувати будівельну галузь як один з інститутів розвитку міста. Розвинути і змінити дорожньо-транспортну систему і нарешті телефонізувати всі мікрорайони. Продовжувати впорядковувати, створювати всі умови для проживання, адже найприємніше в роботі — досягнення конкретних результатів і вдячність жителів міста.

— Валерію Олексійовичу, дякую вам за змістовну розмову, і нехай удача супроводжує вас у реалізації розробленої програми з розвитку міста.

— Спасибі.

Розмову провела Дарина ШАПОВАЛ.

На зборах вирішили провести ще одні збори

Місцем проведення Всеукраїнських зборів депутатів усіх рівнів — членів Партії регіонів — у вихідні став Дніпропетровськ. До Палацу металургів, де відбувалося дійство, прибули партійні функціонери Донецької, Дніпропетровської, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Херсонської, Одеської, Харківської, Полтавської, Кіровоградської, Черкаської областей, АР Криму та Севастополя. Парламентську фракцію Партії регіонів представляли 22 народні депутати. Партійний лідер та керівник парламентської фракції Віктор Янукович у короткій доповіді з філософськими тезами «про два світогляди та дві ідеології» звично не щадив політичні сили, які сформували парламентську більшість. На його думку, саме вони «кинули Україну в штопор унаслідок експерименту, поставленого на народі України, і є авторами так званої помаранчевої революції», влаштували кількамісячний торг за пости, брутально порушують Конституцію України, Регламент Верховної Ради і не дбають про національні інтереси держави та українських громадян. Висловлював великий жаль, що діалогу в регіоналів з «політиканами, які хочуть узурпувати владу», не виходить, бо триває «розмова глухого зі сліпим». Учасники зборів довідалися, що фракція ПР є найбільшою не лише у Верховній Раді, а й у всій парламентській Європі, отож доки виставлений нею ультиматум не буде виконано, блокування роботи Верховної Ради не припиниться. Всеукраїнські збори одноголосно ухвалили резолюцію про кризу влади в Україні та визначилися, що наступні збори відбудуться вже в Києві не пізніше 10 липня, куди запросять і депутатів партій, які підтримують Партію регіонів, **повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровській області Михайло СКОРИК.**

«Не впоралися — відійдіть!» — такий заклик пролунав на ще одних Всеукраїнських зборах депутатів усіх рівнів — членів Партії регіонів, які відбулися у Житомирі та куди прибули представники Києва і 13 центральних і західних областей. Проведення заходу у двох різних містах його учасники пояснювали тим, що доводиться виконувати різні завдання: на півдні і сході держави утверджувати свою перемогу — «Там ми не опозиція, а правляча партія», тоді як у центрі і на заході потрібно боротися за прихильність людей. Перший заступник керівника фракції ПР у Верховній Раді Раїса Богатирьова наголосила, що в основу пропозиції цієї партії про формування широкої коаліції лягла така теза: розколота за територіальним принципом Україна опинилася на краю прірви, що неминуче веде до втрати незалежності. Однак лідери «помаранчевих» відповіли відмовою. Після прийняття політрадою нашої партії рішення про перехід в опозицію ми оприлюднили свій ультиматум і блокування роботи парламенту триватиме, аж поки дії «помаранчевих» не повернуться у правове русло, зазначила доповідач. Якщо ж цього не станеться, Партія регіонів погрожує домогтися розпуску парламенту і нових виборів. Учасники зборів підтримали резолюцію, у якій заявляють про свою рішучість використовувати всі дозволені законами засоби й методи в усіх регіонах України для відстоювання інтересів виборців, **повідомляє наш власний кореспондент у Житомирській області Олексій КАВУН.**

■ **БАЛАНС МІСЯЦЯ**

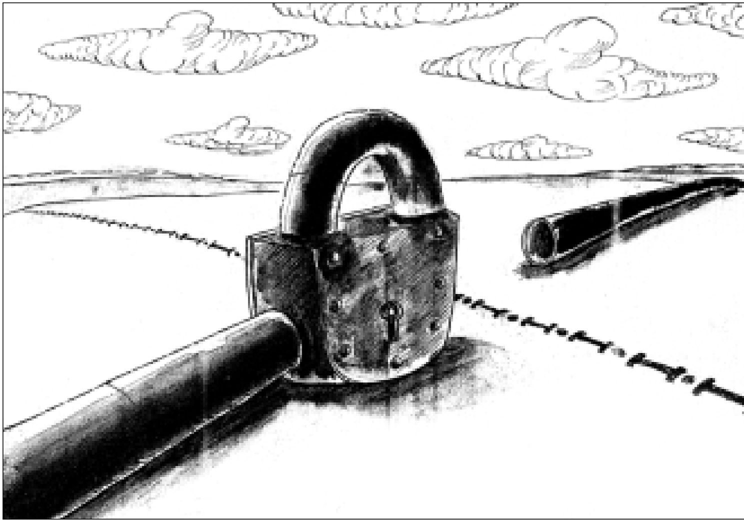
Доки не буде труби, буде майже труба

У липні у Санкт-Петербурзі пройде саміт «великої вісімки», де енергетична тематика явно превалюватиме. Тож і не дивно, що російська газопіарова машина в червні провела посилену артпідготовку, стріляючи з різних позицій і калібрів, але б'ючи в одну точку — з вини України наступної зими Європу очікують перебої в постачанні палива.

То, мовляв, Україна не справляється із закачуванням газу у свої підземні сховища. То Юлія Тимошенко, начебто, погрожує переглянути газові угоди з РФ. Словом, повідомлення одне страшніше за інше весь червень запускались на європейську орбіту.

Нагадую, що західні споживачі 80 відсотків російського газу отримують через газотранспортну систему України. І минулої зими, хоча Москва і звинувачувала Київ, мовляв, у найхолоднішний період українці крали газ, призначений для Заходу, Європа серйозно задумалась про надійність Росії як партнера і про диверсифікацію шляхів постачання палива з інших надійних джерел. США та Європа конче зацікавлені, щоб на Захід йшли не лише російські енергоносії, а й газ і нафта із Центральної Азії. І місце розташування України достатньо зручне для прокладання труби звідтіля до Європи.

(Закінчення на 10-й стор.).

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

НОВИНИ
ВІВТОРОК, 4 ЛИПНЯ 2006 ■ № 120 (3870)

В Херсоні на приватному подвір'ї ветеринари зафіксували падіж домашньої птиці

В. о. міністра палива та енергетики Іван ПЛАЧКОВ ознайомився з ходом пускових операцій на Ташлицькій ГАЕС

■ У НОМЕР

На лікування і навчання

Рівне. Один із таборів відпочинку в селі Олександрія, що в Рівненському районі, на липень віддано інвалідам. Тут головне управління праці та соціального захисту населення ОДА створило центр з їх реабілітації. Люди з обмеженими можливостями, для багатьох із яких світ — лише квартира та ближнє подвір'я, не лише відпочиватимуть, спілкуватимуться між собою, одержуватимуть комплекс лікувальних послуг, а й здобуватимуть професії швачки, оператора комп'ютерного набору, молодшої медичної сестри та інші.

Олександра ЮРКОВА.

Музей пакує валізи

Дніпродзержинськ. Київ та Одеса побачать, що дарували колишньому лідеру компартії СРСР Л. Брежнєву. Подарунки понад 20 років зберігаються у фондах Музею історії міста. Ці експонати було передано після смерті генсека на його батьківщину з Москви. Директор музею Наталя Буланова пояснює нинішній інтерес до виставки тим, що у грудні цього року Леоніду Брежнєву виповнилося б 100 років, і є чимало бажаючих крізь призму цього ювілею знову пригадати минуле, порівняти його з сьогоденням. Замовлення на відрядження до них дніпродзержинської колекції вже надійшли від столичного Українського дому та від Одеського літературного музею. В Одесі виставку запланували на вересень—жовтень, а в Києві ближче до ювілейної дати — на грудень.

Сергій КРАВЧЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

Лікувальні грязі та ропа відомого курорту Євпаторія популярні серед мешканців СНД не менше, ніж грязі ізраїльського Мертвого моря.

На знімку: відпочивальники за допомогою лікувальної грязі солоного озера Мойнаки «самооздоровлюються».

Фото Олексія СУВІРОВА (УНІАН).

Тонни вітамінів — у корзинах

Хмельниччина. Більш як півтори тонни полуниць щодня збирають у ВАТ «Городоцьке» об'єднання «Укрсадвинпром». Це найбільші «вітамінні» плантації, що їх вдалося зберегти в області. Ягоди здебільшого відправляють у магазини та на ринки і лише некондиційні — на плодоконсервні заводи.

Ірина КОЗАК.

Розв'язують квартирне питання

У Кам'янці-Подільському 17 родин військових справлять новосілля. Новосели отримали ордери на помешкання в будинку на вулиці Північній. Серед 17 щасливчиків є сім'ї, де традиційно — з діда-прадіда — обирають професію військового. Не останню роль у житловій проблемі відіграв начальник гарнізону та військово-інженерного інституту Олег Хавронюк за підтримки міністра оборони Анатолія Гриценка. Після цьогорічних виборів він змінив місце роботи та став заступником голови Хмельницької облради. Крім того, військовим пообіцяли, що до 2007 року буде здано дім на 400 квартир, а це цілком розв'яже житлову напруженість серед зелених кашкетів у місті.

Віра ШПИЛЬОВА.

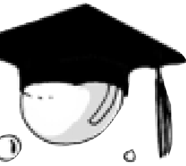
Наїзд на міліціонера

Івано-Франківщина. Під колесами невідомого автомобіля загинув 23-річний молодший сержант міліції Дмитро Фучко. Трагедія сталася вдосвіта на автодорозі в селі Тисменичанах Надвірнянського району, в якому він проживав. З місця події машина зникла. Правоохоронці шукають автомобіль та водія.

Вл. інф.

Генеральне прибирання в системі освіти

За останні півтора року Міністерство освіти і науки України позбавило ліцензій понад 100 вищих навчальних закладів по всій країні. Причому деякі з них припинили свою діяльність повністю. А нещодавно Державна акредитаційна комісія перевірила ще 21 вуз. Майже всі вони або їх підрозділи більше не функціонують.

За словами міністра Станіслава Ніколаєнка, його відомство не може погодитися з діяльністю освітніх установ, де навчальний процес лише імітується. Тому періодично проводиться чистка, покликана підвищувати рівень української вищої освіти. Так, в Одеській філії Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» знайшли цілу купу порушень. Дітям-інвалідам дуже складно дістатися до місця навчання: всі аудиторії розташовані на четвертому поверсі. Це при тому, що ліфта і спеціальних пристроїв для безперешкодного доступу в будівлі немає. До того ж у навчальному закладі без ліцензії готують «спеціалістів» з «комп'ютерного еколого-економічного моніторингу». Міжнародний медичний коледж у Києві взагалі не має власного будинку. Він орендує приміщення на території клінічної лікарні № 1. А завідувачем фармацевтичного відділення, який навчає студентів технології ліків, виступає звичайний учитель біології та хімії середньої школи. Аналогічна картина спостерігається і в інших областях. Переважно у філіях університетів.

— Студенти, введені в оману, продовжать навчання, — розповів «Голосові України» Василь Шинкарук, начальник управління ліцензування, акредитації та нострифікації МОН. — Їх переведуть до базових навчальних закладів, якщо було закрито філію. Або на аналогічні факультети за такою самою спеціальністю до іншого університету. Для цього студентам треба буде скласти перехідні іспити.

А поки що фахівці Міносвіти радять усім абітурієнтам та їхнім батькам уважно знайомитися з документацією обраного навчального закладу, перевіряти його ліцензію перед тим як подавати документи.

Наталія ОВДІЄНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Війна за абітурієнтів

розгорнулася серед вищих навчальних закладів напередодні вступних екзаменів. У місцевих ЗМІ несподівано з'явилось повідомлення про закриття одного з хмельницьких вузів. Ректору довелося виступити зі спростуваннями: навчальний заклад успішно функціонує й чекає абітурієнтів. А поширення недостовірної інформації вважає не чим іншим, як конкурентною війною, оголошеною колегами.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У порту з'явиться новий причал

У Хлібній гавані Одеського морського торгового порту розпочалося будівництво нового причалу. «Цей причал, — сказав «Голосу України» начальник Одеського морського торгового порту Герой України Микола Павлюк, — дасть можливість створити нові робочі місця, а головне — перенести перевалку чавуну й окатиша з центру Одеси. Його довжина — 230 метрів, глибина біля краю — 13,5 метра, проектна потужність — 1,2 мільйона тонн вантажів». Вартість робіт — 227 мільйонів гривень. Планується, що причал стане до ладу через 18 місяців, а окупиться через 10 років. Нагадаємо, що Хлібна гавань — чи не найстарша в Україні, їй більш як 200 років.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Арсенал на дні

У водоймі на території колишнього полігону поблизу села Зміївки Берегівського району виявили 25 танкових кумулятивних снарядів, ручні гранати РГД-5, протипіхотну міну, великокаліберні набої до сучасної бронетехніки та стрілецької зброї. **Як повідомила прес-служба УСБУ в Закарпатській області**, ці припаси скинули сюди, коли розформовували військовий склад у 90-х роках. Щоб не переобтяжувати себе, військовики вирішили предмети зайвого клопоту затопити.

Утім, підняте — це лише вершина айсберга. На дні водоймища є ще чимало небезпечних речей. Для того, щоб знешкодити їх, потрібно осушити водойму. А тим часом занепокоєння викликають спроби місцевих мешканців, у тому числі й дітей, видобувати боєприпаси, аби отримати вибухівку. Чим це може закінчитися, неважко передбачити.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

■ ФОТОФАКТ

На думку учасників акції на захист чорних котів, яка пройшла в центрі Києва, саме ці тварини, як ніхто інший, зазнають незаслужених гонінь.

На знімку: маленький захисник «знедолених» котів.

Фото Сергія СВЄТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

Прикарпаття потерпає від стихії

Унаслідок злив, посилених штормовим вітром та градом, на річках Прут, Кам'янка, Прутець рівень води піднявся до чотирьох метрів. **Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в прес-службі ГУ МНС в області**, без енергопостачання залишилися 12 населених пунктів, пошкоджено 10 ліній електропередач, 91 трансформаторна підстанція. У мікрорайоні Дора Яремчанської міськради через обрив газопроводу відключено від постачання газом 80 дворів. А через пошкодження газової труби припинено газопостачання в селі Кричка Богородчанського району. Без газу також залишаються три населені пункти Косівського району та деякі будинки Косова. Вода зруйнувала підходи до моста на автотрасі Мукачеве—Львів, а також три автомобільні мости на шляху Богородчани—Гута, більше двадцяти мостів місцевого значення в Косівському районі.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Болонський процес — у журналістику

В Ужгородському національному університеті відбувся Всеукраїнський семінар з реформування журналістської освіти за болонською системою згідно з проектом всесвітньої служби Бі-бі-сі. Упродовж чотирьох днів працювали творчі групи з підготовки навчально-методичних модулів щодо викладання радіожурналістики, історії преси і друкованих ЗМІ. Проект розрахований на два роки й фінансується ЄС-ТАСІС. Група закарпатських, кримських та київських викладачів журналістики пройшла двотижневе стажування в Англії. Передбачено надання допомоги з технічного забезпечення навчального процесу, переклад підручників найвідоміших викладачів світу в цій галузі тощо.

Вл. інф.

Раритет за кордон не пішов

Старовинний Коран затримано в пункті пропуску Гоптівка, що на Харківщині. Книгу, вартість та історичну цінність якої ще мають установити експерти, митники знайшли загорненою у звичайний поліетиленовий пакунок та захованою в авто, що належить громадянинові Росії, **повідомляє прес-служба Державної прикордонної служби України.**

■ ФОТОФАКТ

В Інституті журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка вручили дипломи.

Фото Олександра ТАРАСОВА (Укрінформ).

Напади, замахи...

Учора в Києві знову згадували полковника Служби безпеки України Валентина Крижанівського. Нагадаємо, що в пресі за листопад 2005 року була надрукована інформація про замах на його життя. Тільки дивом, за його словами, полковник залишився у живих. Однак згодом за загадкових обставин зник. Тоді ЗМІ висували дві версії такої поведінки. На думку одних, Крижанівський заліг на дно. Інших —його викрала. У пресі з'явився третій варіант: напад і зникнення були пов'язані з ім'ям екс-голови СБУ Ігоря Дрижчаного. Адже незадовго до інциденту Валентин Крижанівський звинуватив тодішнього голову українських спецслужб у незаконній поставці в Китай гафнію (ковкого металу). Натомість СБУ відхиляє будь-які обвинувачення на свою адресу. У заяві прес-центру Служби безпеки йдеться про закриття кримінальної справи щодо розслідування обставин так званого замаху на життя: «Слідство дійшло висновку, що пояснення В. Крижанівського про обставини скоєння щодо нього хуліганських дій не відповідають дійсності».

Незважаючи на це, дружина полковника — Вікторія Крижанівська розповідає про постійні переслідування її чоловіка, а також всієї родини. Жінка стверджує, що вже не раз потерпала від правоохоронних органів і дуже боїться за долю своїх дітей.

Що стосується самого Крижанівського, то нині він перебуває у Твері (Росія). Однак і тут є розбіжності. Адвокати полковника стверджують, що він — на свободі й просить політичного притулку в Росії. А прес-центр СБУ заявляє, що Крижанівський перебуває у слідчому ізоляторі в місті Твері, очікуючи екстрадиції в Україну. Мабуть, правду знає тільки він сам.

Наталія ОВДІЄНКО.

Подарували УЗО і мамограф

Поліклініка №3 Шевченківського району, що обслуговує більш як 45 тисяч киян, одержала в подарунок нове медичне діагностичне обладнання — мамограф (апарат для обстеження і ранньої діагностики раку молочної залози) та ультразвуковий апарат. Ця акція — складова частина гуманітарної програми компанії Сіменс в Україні, спрямованої на допомогу медичним закладам з оснащення їх сучасним діагностичним обладнанням.

«Ми просто щасливі, і наші пацієнти також», — заявив «Голосу України» головлікар Михайло Яровий. Він пояснив, що раніше у зв'язку з нестачею бюджетного фінансування обсяг променевих обстежень у цій столичній поліклініці був обмежений флюорографією і рентгенографією легень. Тут лише мріяли про власний ультразвуковий апарат, хоча ультразвукові обстеження є обов'язковими в стандартах надання медичної допомоги, особливо для вагітних жінок. Проблему діагностики частково вирішували шляхом щомісячного надання поліклініці обмеженої кількості талонів на обстеження в діагностичному центрі. Зрозуміло, що попит на талончики значно перевищував пропозицію. Тим паче що третина населення Сирця — люди літнього віку, і обстеження, скажімо, у платній клініці для них ставало надто проблематичним. Саме тому поліклініку №3 Шевченківського району було рекомендовано Управлінням у справах Чорнобиля при Київській міськадміністрації для одержання обладнання Сіменс у рамках їхньої благодійної акції, приуроченої до 20-річчя аварії на ЧАЕС.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Проти всіх» більше не буде

Російські політологи стверджують, що вилучення з виборчих бюлетенів графи «проти всіх» призведе до зниження явки виборців на виборах у Росії. Нагадаємо, минулого тижня Державна дума РФ ухвалила у другому читанні законопроект про вилучення графи «проти всіх» з виборчих бюлетенів на федеральних і регіональних виборах. З пропозицією заборонити росіянам голосувати «проти всіх» виступили Законодавчі збори Тверської області.

Уперше графу «проти всіх» на виборах депутатів Держдуми було запроваджено указом Єльцина 1993 року. З прийняттям у 1994 році закону «Про основні гарантії виборчих прав громадян» графа стала в обов'язковому порядку включатися в бюлетені на виборах будь-якого рівня. 2005 року суб'єктам РФ надали право самостійно вирішувати, включати чи не включати графу «проти всіх» до бюлетенів на регіональних і місцевих виборах. І ось тепер цієї графи не буде в бюлетенях на виборах.

Найбільш песимістичні прогнози говорять про початок кризи всієї політичної системи сучасної Росії. Однак об'єктивну картину буде видно вже на найближчих регіональних виборах.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Свято в Севастопольській бухті

У Севастополі вперше за 14 років пройшли урочисті заходи, присвячені Дню Військово-Морських сил Збройних Сил України.

Цього року Президент України своїм указом переніс свято на першу неділю липня. Верховний головнокомандувач планував особисто поздоровити військових моряків, але замість Президента прибув міністр оборони Анатолій Гриценко. Він і прийняв рапорт командувача флотом Ігоря Тенюха: флот до проведення свята готовий! Катер командувача з міністром обійшов парадний ряд з 8 кораблів, що стоять у Севастопольській бухті. На святі були присутні майже 300 високопоставлених гостей. Після концертної програми «Від козацької чайки до сучасного флоту», гості поклали вінки і квіти до меморіалу героїчним захисникам Севастополя в 1941—42 рр. Потім на площі Нахімова 90 випускникам Севастопольського військово-морського інституту імені Нахімова було вручено дипломи, погони і кортики.

На святкування представники багатьох областей прибули з подарунками. 20 офіцерам і мічманам ВМСУ були вручені ключі від квартир. Житло вартістю більш як 3 млн. грн. було подаровано Київською ОДА. Вінницька і Чернівецька області підписали договори про співробітництво із Севастополем.

Закінчилося свято концертом зірок української естради, святковим артилерійським салютом і феєрверком.

Тетяна КУРАКІНА.

Севастополь.

Освячено хрест для козацької церкви

Керуючий Одесько-Балтської єпархії Української православної церкви (Київський патріархат) владика Яків освятив хрест і закладний камінь для першої в регіоні козацької церкви Покрови Святої Богородиці. Ця церемонія викликала вкрай негативну реакцію серед представників УПЦ Московського патріархату. Вони організували мітинг протесту проти будівництва козацької церкви і загрожували, що прихильникам Київського патріархату уготовано горіти в геєні вогненній.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ СВІТ КОРОТКО

БІЛОРУСЬ

Не друг і не ворог. А так

Президент Олександр Лукашенко на честь Дня незалежності країни виступив перед співвітчизниками і розповів про вектори розвитку Білорусі. При цьому він кинув у город Росії чимало камінців. Але найзначимим місцем стала заява про те, що найважливішим зовнішньополітичним партнером Білорусі тепер є не РФ, а Китай. Така реакція цілковито зрозуміла, адже Росія вимагає від Білорусі або віддати свою газотранспортну магістраль, або погрожує збільшити ціну за газ до 220 доларів.

РОСІЯ—УКРАЇНА

«Волосата» контрабанда

Співробітники Луганської митниці і прикордонники зупинили громадянку Узбекистану, котра пішки йшла з Росії на територію України в обхід пункту пропуску. У тюку, що його жінка намагалася пронести неподалік від одного з населених пунктів Свердловського району Луганської області, було виявлено 160 кг натурального волосся.

Волосся вартістю майже 128,5 тис. гривень вилучено.

ІЗРАЇЛЬ

Посилення операції

Прем'єр-міністр Ізраїлю Ехуд Ольмерт віддав наказ посилити воєнну операцію в секторі Газа, розпочату після викрадення палестинськими бойовиками капрала ізраїльського війська Гілада Шаліта. Буде продовжено й арешти високопоставлених чиновників з уряду ХАМАСа. У свою чергу, ізраїльський міністр оборони Амір Перец заявив, що воєнна операція буде короткою. За останні дні ізраїльська авіація завдала ударів по електростанції, мостам і офісу палестинського прем'єр-міністра в Газі.

ВЕНЕСУЕЛА

Парк поповнили росіяни

Військово-повітряні сили Венесуели одержали першу партію винищувачів Су-30 російського виробництва. За словами президента Уго Чавеса, угоду ще до кінця не оформлено, але її умови погоджено, а контракт на поставку всієї партії буде підписано під час його візиту до РФ 25 липня. Уго Чавес також заявив, що ці літаки можуть бути продані Кубі або Ірану. Вашингтон тим часом заявляє, що постачання російської зброї Венесуелі може спричинити дестабілізацію ситуації в регіоні.

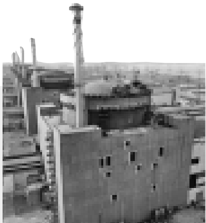
МЕКСИКА

Два переможці?

Поки триває підрахунок голосів, обидва кандидати у президенти Мексики — Феліпе Кальдерон, що представляє правлячу консервативну Партію національної дії, і Андрес-Мануель Лопес Обрадор, висунутий лівоцентристською Революційно-демократичною партією, оголосили про свою перемогу на виборах, що відбулися 2 липня. За даними незалежних соціологічних центрів, різниця у кількості голосів між кандидатами зовсім незначна. Така само ситуація склалася і на парламентських виборах, що проходили водночас з президентськими.

Затримано чотирьох українців, які намагалися переправити в Угорщину вантажівку з контрабандними цигарками

На Запорізькій АЕС через вихід з ладу устаткування знижено потужність 6-го блока

Курси основних світових валют станом на 03.07 (11.20)

Євро / долар США — 1,278
Англійський фунт / долар США — 1,844
Долар США / японська ієна — 114,56
Долар США / швейцарський франк — 1,225

Коментар

Допоки Федеральна резервна система не оголосила про зростання головної процентної ставки на 25 базисних пунктів (із 5,00 до 5,25 відсотка), американський долар міцнів по відношенню до інших світових валют. Упевненості інвесторам, додавали позитивні дані про зростання ВВП США в першому кварталі, зростання експорту перед імпортом порівняно з останнім кварталом минулого року. Але щойно ФРС висловилася з приводу рівня процентної ставки, американська валюта почала падати на азійському та європейському валютних ринках. Фінансові ринки розцінили заяву ФРС як намір обмежитися в боротьбі з інфляцією заходами, які не передбачатимуть жорсткішої грошово-кредитної політики в майбутньому задля економічного зростання. Інвестори відчули запах гіпотетичної ліквідності і почали «опускати зелений». Минулої п'ятниці долар упав до межі тритижневого мінімуму у 85,47 пункта проти індексу основних валют. Утім, у Токіо американський долар уже почав відновлювати свої позиції після обнародування там індексу ділових очікувань, який, на думку інвесторів, свідчить про намір Центробанку підняти з нуля процентну ставку.

За тим, що відбувається на фінансових ринках, уважно стежать українські банки та підприємства. Для них підвищення процентних ставок на американському та європейському континентах означатиме подорожчання позичкового капіталу. Вже зараз вартість серпневих ф'ючерсів по долару передбачає подальше підвищення процентної ставки у США до 5,5 відсотка річних. На думку експертів, ціна зовнішніх запозичень з цієї причини автоматично зростає до 7,5—9 відсотків.

Нафта

Ціни на чорне золото продовжують невпинно зростати під впливом сприятливих економічних очікувань і стрімкого скорочення товарних запасів нафти та бензину у США, про що стало відомо минулої середи. Вже наступного дня ціни на Лондонській сировинній біржі (липневі ф'ючерси на нафту марки Brent) перетнули позначку у 73 американські долари за барель. У Російській торговельній системі контракти з розрахункового липневого ф'ючерсу на нафту марки Urals становили 66,92 долара за барель. Це, природно, сприяло зростанню ринків акцій енергетичних компаній, які, у свою чергу, підштовхнули вгору фондові індекси.

■ ГРОШІ

Заробили і перекрили!

Про перевиконання доходної частини держбюджету в першому півріччі на 118 мільйонів гривень в. о. міністра фінансів Віктор Пинзеник оголосив ще на урядовому засіданні минулої п'ятниці.

Але ясно було, що результат виявиться ще вагомішим, оскільки саме того дня спливав термін сплати ПДВ суб'єктами господарювання. Зрештою, так і сталося. В. о. міністра фінансів учора підтвердив, що за оперативними даними Держказначейства надходження до загального фонду держбюджету в липні перевищили плановий показник на 300 мільйонів гривень і за півріччя — на 903,8 мільйона гривень.

Тепер про очевидні нюанси. Покращилася бюджетна дисципліна: стали краще платити податки — істотно зменшився дефіцит загальнодержавного балансу — перевиконано план з мобілізації доходів місцевими бюджетами — зросли обсяги трансфертів розпорядникам бюджетних коштів. Набагато промовистіше, аніж улітку торік, виглядають показники, які характеризують життєвий рівень населення. Номінальна зарплата вже у травні сягнула за 1000 гривень, середньомісячна зросла на 34,4 відсотка проти аналогічного періоду минулого року, випередивши прожитковий мінімум на 102,2 відсотка.

Ще одна важлива деталь: за півріччя відшкодовано 7 мільярдів гривень ПДВ, на 2,1 мільярда гривень більше, ніж у першому півріччі торік. І, нарешті, про міжвідомчий зріз. Державна податкова адміністрація виконала план на 112,6 відсотка, а Держмитслужба — на 127,3 відсотка.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Тепер у Ковеля два свята

Майже двадцять тисяч радянських воїнів загинули у боях за Ковель весною і влітку 1944-го. Їхні імена викарбувані на гранітних плитах Меморіалу слави, братських могилах у довколишніх селах. Вимріяне визволення прийшло 6 липня. Ця дата назавжди увійшла в історію Ковеля. Цей день упродовж багатьох років відзначали як свято міста. Сюди приїздили ветерани Великої Вітчизняної війни з усіх куточків колишнього Радянського Союзу.

Для ковельчан це був своєрідне повторення Дня Перемоги. На жаль, тепер ці дві події розвели в часі. День міста проводять у першу неділю липня. День визволення Ковеля, як і раніше, — 6 липня. Звичайно, остання дата тепер обмежується малолюдним покладанням вінків до могил воїнів-визволителів і скромним вшануванням ветеранів. Від цього роз'єднання втратило свій історичний зміст і свято міста.

Як і раніше, цієї неділі тут відбувалися виступи колективів художньої самодіяльності і майстрів мистецтв, спортивні змагання, працювало містечко майстрів, грала музика, ввечері над містом спалахнув феєрверк. Приїхали до Ковеля і делегації містпобратимів: російського Ржева, білоруського Пінська, польських Бжега-Дольного, Легіонова і Холма, литовського Утена... Все ніби було, як і раніше. Однак свято Ковеля не мало того щемного історичного забарвлення, тієї душі, яка ще кілька років тому вирізняла його серед таких заходів в інших містах. Це відзначали і самі ковельчани, і їх численні гості.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

І знову справи не такі, як треба

Епопея з переслідуванням видавничого підприємства «Такі справи» та його генерального директора Олександра Данилова з боку податківців (про цю неприємну історію «Голос України» розповідав так багато, що можна вже цикл присвячених темі матеріалів видавати окремою книжкою в опальному видавництві), на жаль, не просто перейшла у спадок від колишньої ретроградної влади до нинішньої прогресивної, а й набирає «веселих демократичних» обертів. Кілька тижнів тому слідчий податкової міліції Солом'янського району столиці Роман Скирда затримав депутата Київської міськради пана Данилова як обвинуваченого в кримінальній справі (нагадаю, цю справу, абсолютно надуману навіть за оцінкою багатьох податківців, залежно від ситуації, то відправляють припадати пилом в архів, то обтрушують його для нового «вжитку»: очевидно, нині настала черга саме такого етапу). Принциповий слідчий відмовився допустити до затриманого його адвоката, а також народних депутатів Андрія Портнова і Святослава Олійника, які зацікавилися причиною нового «наступу» на Олександра Данилова.

Такі дії, стверджує адвокат, суперечать Ордеру №1 Міжнародного центру вирішення інвестиційних спорів, згідно з яким судові провадження призупиняються на період розгляду позову та оголошення рішення: а саме нині така процедура — позов до держави України з боку литовських інвесторів «Таких справ» та ухвалення вердикту Міжнародного центру вирішення інвестиційних спорів — і триває. Як вважає сам Олександр Данилов, чергові «неприємності» є продовженням шантажу і тиску на нього особисто та на підприємство, щоб литовські партнери відмовилися від справедливих претензій...

Кілька днів тому народні депутати Андрій Портнов та Святослав Олійник звернулися до Генпрокурора Олександра Медведька з вимогою порушити кримінальну справу проти... слідчого Р. Скирди та ще кількох осіб, котрі, на їхню думку, в цій історії самі спіткнулися об закон.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ ФОТОФАКТ

У Луганську триває виставка робіт відомого скульптора Євгена Чумака.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У заставу — депо

Сесія Житомирської міськради дала дозвіл трамвайно-тролейбусному управлінню на відкриття кредитної лінії на 6,5 мільйона гривень. Саме так, за рахунок позички, доводиться виплачувати зароблені гроші водіям трамваїв і тролейбусів, ремонтникам, кондукторам. Місячний фонд зарплати управління — 2,2 мільйона гривень. Щоб отримати кредит у заставу, довелося віддати депо №1.

Олексій КАВУН.

Кожен хоче компромісу — від іншого...

■ ТЕМА

Громадяни, котрі підтримували на виборах представників політичних сил, які увійшли до парламенту, за звичкою, звинувачували у зволіканні з формуванням більшості «не своїх». Але затяжні торги парламентаріїв зблизили і тих, і тих. На грунті безладдя та повсюдної безвідповідальності чиновників і простих виконавців, що дається взнаки у всіх сферах. Приміром, нині без хабара не поткнешся навіть у найменшу контору. Тож поки пани чубляться, «маленькому» українцю життя нема. І мало хто з них розуміє, що там «нагорі» відбувається, і чого вони, народні обранці, хочуть? А втім — чому парламент ніяк не розпочне роботу? Остання з причин: одні його представники звинуватили інших у порушенні Конституції і заблокували сесійний зал Верховної Ради.

Нині, запевняють лідери деяких політичних сил, каменем спотикання і гальмом у поступі до злагоди стала посада Голови Верховної Ради. Одні бажають бачити на цій посаді Петра Порошенка, другі — ні. Буцімто тому, що їх не влаштовує людина, пов'язана з великим капіталом. А також посилаючись на заповіді Майдану, «які треба виконувати». Мабуть, ідеться про відокремлення бізнесу від політики? Начебто інші претенденти не є представниками великого бізнесу...

Одне слово, наші можновладці стали на герць. Буцімто за наші з вами інтереси. Тільки предметом боротьби чомусь не є краща програма розвитку країни, а портфелі та посади, які їм ніяк не вдається поділити. Не треба бути великим аналітиком, щоб переконатися: на цьому великому торжищі українські можновладці передовсім відстоюють власні інтереси. Інтереси великого бізнесу, який дуже-таки витратився на минулих виборах і нині прагне відкусити шматок більший і жирніший, намагаючись одержати прямий доступ до коштів державного бюджету. А оскільки жадоба до наживи та цинізм у задоволенні цих інтересів, як ми переконалися, не мають меж, то навряд чи «процес» у Верховній Раді завершиться в найближчому майбутньому. Та ще й враховуючи відпускний сезон...

Утім, усі учасники боротьби твердять, що треба шукати компроміси. Щоправда, більше вимагаючи їх від опонентів. Була слабка надія на ініційоване Президентом учорашнє засідання «круглого столу» всіх політичних сил. І хоч результатів на час підготовки цього матеріалу до друку ще не було, однак умови, що їх висунули представники більшості та опозиції, викликають сумніви, що компромісів буде досягнуто.

А чи можливі вони для «помаранчевої» більшості та опозиції взагалі? Спостерігачі та аналітики не дуже в це вірять. З одного боку — через брак бажаних для всіх важливих портфелів, що дають можливість економічного впливу. З другого — у коаліції немає згоди: її члени банально не довіряють одне одному.

Тим часом Президент Віктор Ющенко вважає, що об'єктивних причин для бездіяльності роботи парламенту немає, а дії народних депутатів, які її блокують, не що інше, як намагання «дестабілізувати та загострити ситуацію в країні». І нагадав про їхню відповідальність перед народом. Мабуть, глава держави вважає, що обидві сторони про це ще пам'ятають...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Народні депутати звернулися до Генпрокурора з вимогою порушити кримінальну справу проти... слідчого

Гори грошей для школи в горах

Прикарпатська наука виграла чи не найбільший за всю свою історію міжнародний грант. На реалізацію проекту «Гірська школа. Стан, проблеми, перспективи розвитку», який розробила група дослідників Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника, Австрійська академія наук виділить 50 тисяч євро.

Про це повідомив виконавчий директор академії Альфред Фогель. Зі свого боку, Прикарпатський університет на здійснення проекту запропонував таку саму кількість своєї національної валюти — 50 тисяч гривень. Вони дісталися дослідникам як переможцям внутрішньовузівського конкурсу науково-дослідних проектів. Про суть проекту ми попросили розповісти автора ідеї — кандидата наук, професора, завідувача кафедри теорії та методики початкового навчання Прикарпатського національного університету Василя Хруща.

— На Прикарпатті третина шкіл — гірські, — розповів кореспонденту «Голосу України» Василь Дем'янович. —Але уніфікована і стандартизована шкільна система не враховує ні етнологічні, ні геопсихологічні особливості тутешнього життя. Суворий клімат, відірваність від пожвавлених районів, здебільшого відсутність цивілізаційних благ, ускладненість побуту, обмеженість ринку праці, складна демографічна ситуація і порівняно низький рівень життя вимагають специфічного підходу до організації тут освіти і виховання дітей. Тож навчально-виховний процес потребує переглянуть, інколи взагалі треба шукати нові ключі. Разом з тим урбанізація, наступ масової культури змушують замислитися, як зберегти особливості духовно-екологічного середовища даної місцини. Очевидно, що завдання гірської школи — використати сучасні інформаційні технології, знання про суспільство, природу і людину, щоб збалансувати, згармонізувати усі впливи, яких зазнає дитина в шкільні роки. Цьому і присвячено наш проект.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Має село сироварню

Цех із виробництва сиру відкрито в селі Луг Рахівського району. Він переробляє за зміну до 2 тонн молока й випускає до 800 кілограмів бринзи та сиру. Збудовано сироварню за сприяння американського Проекту аграрного маркетингу в Україні та за допомогою місцевого кооперативу «Рахівська бринза». Адже щоб виграти грант проекту в сумі 125 тисяч гривень, таку само частку мала внести й українська сторона. Вклав у справу свої власні кошти і підприємець Михайло Волощук. Обладнання для цеху на замовлення рахівчан виготовлено у «Дубнозаготпромі» на Рівненщині.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

■ ФОТОФАКТ

Мешканці та гості Ржищева, що на Київщині, відсвяткували 855-річчя міста. На знімку: в урочистостях взяли участь фольклорні колективи.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ВІСТІ З ТЕРНОПІЛЬЩИНИ

Інваліди подбають про себе самі

Центр соціально-трудової реабілітації інвалідів відчинив свої двері у Тернополі. Людей з фізичними вадами навчатимуть тут азам комп'ютерної грамоти, бухгалтерського обліку, менеджменту. А головне — працевлаштовуватимуть. В обласному центрі майже 10 тисяч інвалідів, 2,5 тисячі з них — працездатного віку. На жаль, держава недостатньо дбає, щоб люди з особливими потребами почувалися повноцінними членами суспільства. Ось і центр соціально-трудової реабілітації діятиме на громадських засадах. Інваліди Тернопільщини об'єднані майже у 40 громадських організацій. Вони давно переконалися: якщо самі про себе не подбають, то допомоги не дочекаються.

Діти гинуть від струму

Малі пастушки з села Гадинківців, що в Гусятинському районі на Тернопільщині, заклалися на морозиво, хто з них зможе видертися на електричну опору. 9-річний Андрійко дістався-таки вершечка опори, але втратив рівновагу і на мить торкнувся дротів. Цієї миті вистачило, щоб хлопчик загинув. А група підлітків із села Свидової Чортківського району вирішила зробити гойдалку на недіючій опорі лінії електропередач. Один з них так захопився небезпечною грою, що наблизився до електричної лінії, яка живить залізницю. 13-річного екстремала вдалося врятувати, але він на все життя залишиться інвалідом. Загалом з початку року на Тернопільщині електричним струмом травмовано п'ятеро хлопчаків.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Військовим династіям нема переводу

Ні складнощі служби, ні довгорічне стояння в черзі за квартирами, ні розмови про скорочення армії не поклали на лопатки престиж професії військового. В усякому разі, у Кам'янець-Подільському військово-інженерному інституті Подільського державного аграрно-технічного університету. Тут відбувся випуск 123 офіцерів, котрі продовжать службу в різних родах військ Збройних сил України. Чимало з них відзначено грамотами та подяками за сумлінне навчання та гарну службу. На їхнє місце прийдуть вихованці військового ліцею. А за словами керівників міста та району, які щороку присутні на святі, декілька десятків учорашніх школярів теж мають намір стати військовими.

«Кращої професії ніхто з нашої родини навіть не уявляє, — зізнається старший сержант Ірина Прибатень. — Дід був військовим, батько теж, ми з чоловіком, Іваном Васильовичем, також служимо. Він —підполковник. А сьогодні маємо поповнення: син Сергій отримав офіцерські погони. Бачите, ми всією родиною тут, на плацу, навіть бабусі прийшли порадіти за онука».

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: родина Прибатнів.

Фото Станіслава СТОЯНОВСЬКОГО.

Хоч до Брюсселя не дійшли, зате обговорили маршрут

1—2 липня в Одесі відбулася міжнародна конференція «Розширюючи кордони ЄС та НАТО: система безпеки від Чорного до Балтійського моря». Її зорганізували під патронатом зовнішньополітичного та оборонного відомств України та Міноборони Польщі польсько-українська фундація співпраці та польський інститут міжнародних відносин.

Від багатьох модних нині заходів з «мілозвучними» назвами, але напівсонною атмосферою конфлікту «хорошого з прекрасним» ця конференція різнилася не лише потужним представництвом учасників — «зубрів» міжнародної політики, а й високим рівнем дискусійності (принаймні автор цих рядків відмовилася від попередніх планів «злиняти» при нагоді із конференц-залу, аби «вмочити чобіт» у хвилі Чорного моря). Із трьох засідань: «Регіональна безпека: різні погляди», «Енергетична безпека в регіоні: європейський вимір та роль НАТО» і «Виклики щодо членства в НАТО», мабуть, найзапальнішою була енергетична тема. Тут високий тон дискусії задали експерт Національного інституту проблем міжнародної безпеки, колишній народний депутат Євген Жеребецький та Фаузі Бенсарса, радник з енергетичних питань Європейської комісії. З притаманним йому «чорним гумором» пан Євген змоделював два можливі сценарії розвитку подій. Перший оптимістичний: Росія різко піднімає ціну на газ. В Україні починається економічна криза. Щоб не замерзнути в морози, тут вдаються до несанкціонованого відбору газу. Європа, звичайно, обурюється. Піднімає голову українська опозиція, далі — відставка уряду. Відбуваються ініційовані з однієї великої столиці референдуми про «самовизначення» у Придністров'ї, Нагірному Карабасі, Осетії, Абхазії і, звичайно, в Криму. В інтер'єрі холодних приміщень у Європі цього не помічають... Другий сценарій песимістичний: ціни на газ не зростають, уряд спокійно працює, Крим не «волевиявляється» і навіть наша «труба» залишається недоторканною від «газпромівських» зазіхань. І на тлі цієї благодаті прем'єр — без уточнення прізвища —їде з робочою поїздкою до Москви і зобов'язується через півроку провести загальноукраїнський референдум про вступ до НАТО, який, звичайно, ввімкне «червоне світло» на шляху до Брюсселя...

Присутні зрозуміли «песимізм» такого варіанта, адже до цього більшість учасників з України у своїх виступах твердо сходилася на одному: тільки вступ до альянсу гарантуватиме нашій країні справжню безпеку.

Пан Бенсарса від імені Єврокомісії попросив «не драматизувати ситуацію»: ЄС підтримує і Росію, в якої купує газ, залишаючи «Газпрому» 75 відсотків прибутків, і Україну як найбільшу транзитну країну. Але їм потрібно від Києва прозорості, політичної стабільності і надійних рубежів, бо «як можна мати справу з країною, якщо не знаєш, що йде через її кордон». Одне слово, Україна надто пізно вхопилася за свої шанси і тому заслуговує поки що на політику добросусідства. До речі, таку політику президент американського неурядового комітету НАТО Брюс Джексон назвав «розмовами без конкретних кроків».

Подальші дебати стосувалися внутрішньоукраїнських перешкод на шляху до НАТО та ЄС. Крім, зокрема, структурних змін в економіці, присутності військових формувань з іншої системи, потрібна трансформація свідомості громадян, які надто довго жили в полоні нав'язаних догм, а влада самоусунулася від роз'яснювального процесу. Втім, як запевняли гості, —представники і давніх, і нових членів НАТО, — вони можуть лише поділитися досвідом: Україна повинна зробити свій вибір вільно, без жодного тиску і з Вашингтона, і з Брюсселя, і з Москви.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ НОВИНИ

Блискавка-вбивця

Двоє людей загинуло від удару блискавки в селі Показне Новобузького району. Тут, не злякавшись грози, родина городників працювала на буряковому полі. Блискавка вдарила прямо в те місце, де були люди. Побачивши це, на допомогу кинулися сусіди. Без ознак життя залишався 19-літній хлопець, який отримав основний удар блискавки. Фельдшер і карета швидкої допомоги, що прибули на місце нещастя, на жаль, нічим допомогти хлопцеві не змогли. Такий само випадок цього дня стався і в Миколаєві, на розі Адміральської та Декабристів. Блискавка наздогнала місцеву жительку, що стояла під деревом. 22-річна студентка померла в лікарні.

Ресторани працюють собі на збиток

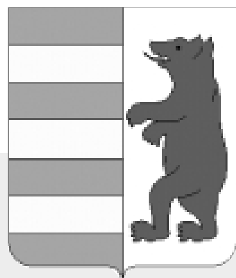
67 відсотків підприємств малого бізнесу регіону торік працювали рентабельно. Такі дані оприлюднило Головне управління статистики Миколаївської області після того, як були підбиті підсумки фінансової діяльності суб'єктів підприємництва. Найприбутковішими є фірми, що працюють у сфері освіти. Їх рентабельність становила 76,7 відсотка. Найзбитковіший в області — готельний і ресторанний бізнес. Тут прибуток становив лише 39,4 відсотка.

Автомобілі — інвалідам війни

Голова Миколаївської ОДА Олександр Садиков вручив ключі і документи від двох автомобілів «Таврія» інвалідам війни. Одну з них передано Ликову Василю Дмитровичу, 1937 року народження, інвалідові війни II групи, який живе в селі Мічуріне Першотравневого району. В роки війни він одержав поранення унаслідок вибуху міни. Другий автомобіль, з ручним управлінням, дістався Крачковському Федорові Федоровичу, 1921 року народження, інвалідові II групи із села Лукашівка Першотравневого району. Федір Федорович воював на Ленінградському фронті, де був тяжко поранений. А з 1951 по 1973 рік був головою сільради.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Дні «Голосу України» на Закарпатті

Велика енергія малих річок

«Круглий стіл» у обласній раді

Закарпаття щорічно споживає приблизно 2 мільярди кіловат-годин електроенергії, виробляючи лише 120—160 кіловат-годин, тобто 6—8 відсотків до потреби. І це при тому, що територією області протікає понад 9 тисяч річок і потічків, а гідроенергетичні ресурси краю на одиницю площі водозабору є найбільшими в Україні. За підрахунками фахівців, із 42 мільярдів кіловат-годин потенційної гідроенергії річкового стоку України на Закарпаття припадає 10,2 мільярда. Технічно доцільний потенціал для виробництва електроенергії обчислюється трьома мільярдами кіловат-годин. Цього достатньо не лише для повного забезпечення потреб регіону в електроенергії, а й навіть для продажу іншим споживачам.

Про те, як «запрягти» річки краю для виробництва цього недорогого виду енергії, йшлося на засіданні «круглого стола», зініційованого «Голосом України» під час проведення днів газети на Закарпатті. Своїми міркуваннями з цього приводу ділилися заступник голови обласної ради Михайло Мартин, заступник голови постійної комісії обласної ради з питань розвитку продуктивних сил, виробничої інфраструктури, банківської діяльності та інвестицій Нуцу Марина, начальник головного управління містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства обласної держадміністрації Михайло Пригара, начальник відділу управління промисловості та розвитку інфраструктури облдержадміністрації Володимир Католик.

Обговорено й такі актуальні проблеми, як раціональне споживання енергоресурсів, використання альтернативних їх видів для забезпечення області енергоносіями. Вважаємо, що досвід закарпатців стане в пригоді й іншим регіонам наших Карпат.

Місцеві ресурси під ногами

Михайло Мартин: — Проблема енергозбереження особливо гостро постала після підвищення цін на природний газ та пальне. Вона змусила іншими очима подивитися на ощадливе використання енергоносіїв, узятися за ретельний пошук місцевих ресурсів. А вони, як мовиться, — під ногами. Найперше маються на увазі потенціал гірських рік, відходи деревини, поклади бурого вугілля. Нині на Закарпатті працюють три гідроелектростанції: Теребле-Ріцька потужністю 27 МВт, Оноківська (2,65 МВт) та Ужгородська (1,9 МВт). А свого часу діяло ще й понад три десятки невеликих міжколгоспних та ліспромгоспних. Проте в роки централізованого електропостачання вони були або демонтовані, або зруйновані. Тому на часі — спорудження цілого каскаду міні-ГЕС на Тисі та її притоках. І початок цій програмі покладено. Нещодавно у селі Білині Рахівського району стала до ладу перша міні-ГЕС.

Михайло Пригара: — Програма енергозбереження в державі, на жаль, здійснюється з великим запізненням. Те ж саме і в області. На її виконання тільки в житлово-комунальній сфері потрібно близько 14 мільйонів гривень. Це заміна зношених тепломереж, встановлення сучасних котлів з високим коефіцієнтом корисної дії, ущільнення віконних рам і дверей тощо. Бо й справді, годі вже обігрівати атмосферу. Нині, нарешті, заборонено приймати в експлуатацію нові житлові об'єкти, що споруджуються за старими технологіями, тобто без додаткового утеплення стін, добре ущільнених вікон і дверей. Саме на це спрямована й програма «Рідний дім». У її рамках тим, хто хоче встановити сучасне автономне опалення, НАК «Нафтогаз України» надає безпроцентні кредити на п'ять років, а для соціально незахищених громадян — і на 10 років.

У травні нинішнього року колектив Теребле-Ріцької ГЕС відсвяткував 50-річчя пуску її в дію. Вона є унікальною з огляду на те, що живиться енергією двох гірських річок — Тереблі та Ріки. Природний перепад висот між ними — 200 метрів. На Тереблі споруджено водосховище. Звідти через дериваційний тунель завдовжки 3,7 кілометра, що закінчується трубою, вода потрапляє на турбіни і приводить їх у рух. За словами голови правління — генерального директора ВАТ ЕК «Закарпаттяобленерго» Василя Ковача, потужність Теребле-Ріцької ГЕС планується збільшити вдвічі. Для цього слід прокласти ще один тунель і збільшити кількість турбін. Уже нинішнього року на реконструкцію ГЕС передбачено виділити 180 мільйонів гривень.

На знімку: загальний вигляд Теребле-Ріцької ГЕС.

«Голос України»: — Стосовно індивідуального житла — то тут ніби все зрозуміло. А як із багатоквартирними будинками? Адже не всі мешканці навіть одного під'їзду згодні на такі новації?..

Михайло Пригара: — Розбалансування системи допустити не можна. Якщо, приміром, у 25-квартирному будинку таких квартир виявиться п'ять, тепло все одно треба подавати. Нині йдеться насамперед про так звані кризові будинки — тупикові від котелень і ті, де теплотраси вкрай зношені. Підраховано, що переведення будинку на нове опалення зменшує споживання газу на 30 відсотків. А це вигідно і людям, і державі.

«Голос України»: — Які типи котелень найощадливіші?

Михайло Пригара: — Дедалі ширшого застосування в містах області набувають дахові котельні, в тому числі й вітчизняного виробництва. Мережі в них замкнені, тож втрат тепла практично нема. Там, де з якихось причин змонтувати дахову котельню нема змоги, робляться компактні прибудови. Піонером у встановленні автономних котелень для обігріву насамперед бюджетних установ стало місто Мукачево. Проблемами енергозбереження тут почали займатися ще три роки тому і мають серйозну економію. Нині багато робить в цих питаннях і нова влада Ужгорода.

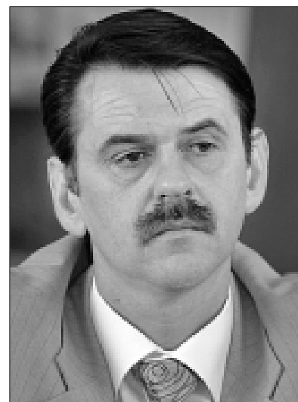
Нуцу МАРИНА

«Голос України»: — А інші альтернативні джерела?

Михайло Пригара: — У гідроенергетиці — це програма будівництва міні-ГЕС, у теплоенергетиці — утилізація відходів деревини і виготовлення з них висококалорійного палива.

Облік, облік і ще раз облік

Володимир Католик: — На Закарпатті нема великих енергоємних підприємств, тож більшість енергоресурсів споживається населенням, установами і бюджетними організаціями. Наведу кілька цифр. Торік область спожила 841 мільйон кубометрів газу та близько 2 мільярдів кіловат-годин електроенергії. На промислове виробництво припало відповідно 10 та 16 відсотків, решту спожито комунальним господарством, бюджетною сферою, іншими установами і населенням. Тому резерви енергозбереження треба шукати найперше тут. І вони є. Порівняно з 1990 роком торік промисловим комплексом спожито електроенергії менше майже у два з половиною разу. Щодо нових промислових підприємств, то цехи у них компактніші, обладнані перед монтажем проходить енергетичну експертизу, а на деревообробних дедалі ширше використовуються вже згадувані відходи — тирса, стружка, як для сушіння деталей, так і для опалення приміщень. На окремих із них виготовляють пресовані брикети й навіть реалізують їх іншим споживачам. Таке виробництво передусім слід інтенсивно розвивати там, де природний газ не підведений. Це стосується Рахівського та частини Тячівського районів.

Михайло МАРТИН

«Голос України»: — Повернімося до, як ви вже зазначили, найбільших споживачів енергоресурсів. Що робиться для ощадливого їх використання тут?

Володимир Католик: — Насамперед — облік. Якщо з електроенергією проблем майже нема, то про облік споживаного газу цього поки що не скажеш. Навіть попри те, що лічильники встановлено у 80 відсотків споживачів і за цим показником Закарпаття має перше місце в Україні. Усе, що газифікується, в експлуатацію без приладів обліку не приймається.

«Голос України»: — Як відомо, чіткий облік неможливий без відповідних приладів. Які газові лічильники мають найбільший попит?

Володимир Католик: — Здебільшого це рівненські та виробництва київського «Арсеналу». Маємо вже й власні закарпатські, заводу «Мукачівприлад». Тепер їх доводять до необхідних параметрів. До слова, «Закарпатгаз» для окремої категорії споживачів установлює лічильники власним коштом. Їх передбачено встановити 20 тисяч. Скажу і про котли. У сільській місцевості здебільшого це красилівські, житомирські, рівненські. Вони і менше начинені автоматикою, і дешевші від закордонних, і простіші в експлуатації.

Не можна обійти увагою й облік електроенергії. Бо не секрет, що в окремих випадках дехто використовує її поза лічильниками або в той чи інший спосіб «відмотує» показники в інший бік. Тому область переходить на кабельні системи та встановлення електронних лічильників.

Михайло ПРИГАРА

«Голос України»: — А як із використанням альтернативних джерел? Приміром, енергії сонця, вітру, термальних вод?

Володимир Католик: — На сьогодні маємо невеличку геліоустановку в Берегові площею 100 квадратних метрів. Улітку вона забезпечує гарячою водою один із мікрорайонів.

«Голос України»: — Але ж на Закарпатті є ба-

Під час засідання «круглого столу»

гато санаторіїв. Чи не вигідно було б їм мати такі установки?

Володимир Католик: — Пропонуємо їм це зробити, але сміливців поки що нема. А от до використання енергії вітру ще не дійшло. Ми вивчали досвід сусідів і переконалися, що такі установки, як правило, працюють

Володимир КАТОЛИК

самі на себе, бо агрегати низької потужності. Зводити їх треба на вершинах гір, а це затратно. Тому в основному зосереджуємося на гідроенергетиці. Щодо термальних вод, то в області розвідано шість родовищ. Найбільше їх у Берегівському районі. Але до використання їх для обігріву приміщень треба підходити розумно з огляду на те, що термальні води багаті солями і вони залишають у системі опалення накип. А от для плавальних басейнів такі води чудові. Приклад — відкритий басейн у місті Берегові.

«Голос України»: — Наскільки відомо, Закарпаття має й родовища природного газу.

Володимир Католик: — Так. Серед розвіданих — Солотвинське в Тячівському районі, Русько-Комарівське в Ужгородському, Яблунівське в Мукачівському, Королевське у Виноградівському районах. Проте запаси їх не надто багаті, а в окремих газ із великим вмістом конденсату. Нині триває розвідка родовища поблизу села Тихого Великоберезнянського району. Там теж знайдено природний газ, але про запаси його говорити рано. Принаймні вважаю, що своїм «блакитним» паливом область не обійдеться. Видобуток природного газу з родовищ області не перевищує нині 15 мільйонів кубометрів.

Нуцу Марина: — Дуже добре, що ця проблема зацікавила парламентську газету. Але, на жаль, загальнодержавної програми використання малих річок нема. На рівні області вона започаткована ще в дев'яності роки минулого століття, але через низку чинників, зокрема й політичних, свого логічного завершення не отримала. А серйозна програма потребує серйозних інвестицій. Свого часу норвежці мали намір реконструювати Теребле-Ріцьку ГЕС і вкласти у це 300 мільйонів євро. Проте відштовхнула їх від цього політична нестабільність.

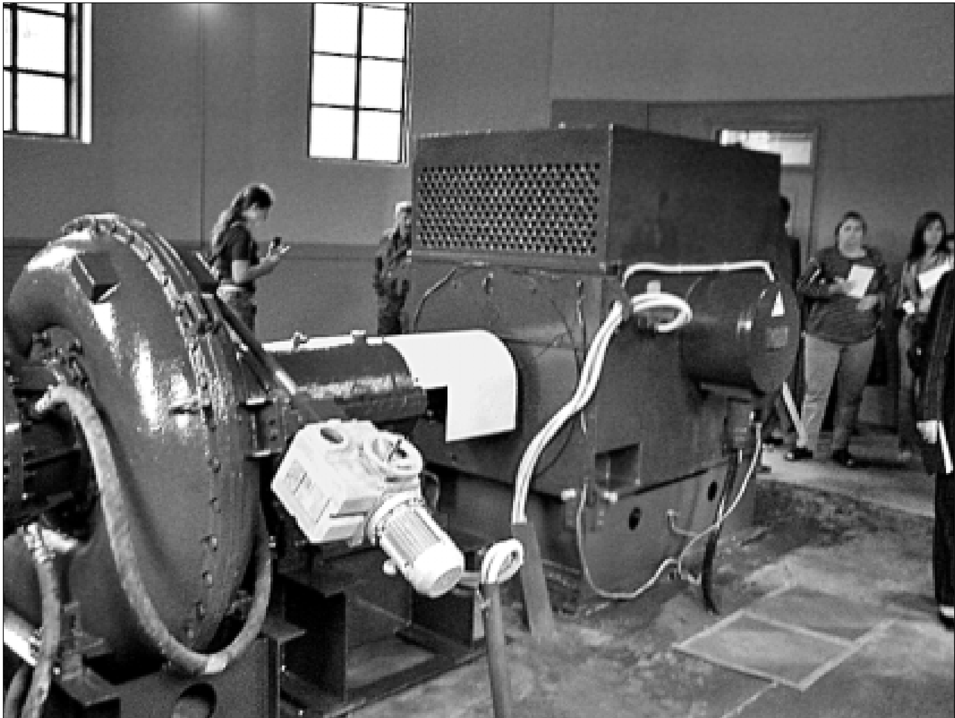
В Україні є й вітчизняні інвестори. Проте їм, мабуть, бракує патріотизму, хоча у програші вони б не опинилися. Окремі потенційні інвестори свої візити закінчують фуршетами. Їх більше цікавить земля, де можна збудувати гірськолижну чи туристичну базу. Та заробити гроші можна й іншим шляхом. Тим більше що суспільство демократизується. А можливо, справа ця потребує більшої реклами? Та, як би там не було, початок зроблено. А добрий початок — половина діла.

Не можна весь час красти

«Голос України»: — Пане Нуцу, як відомо, особисто ви теж причетні до пошуку альтернативних джерел.

Нуцу Марина: — Так. Моя програма стосується виробництва газу із сміття, а також із твердих видів палива — відходів деревини та бурого вугілля. Запаси його є на шахті «Ільницька» в Іршавському районі. Тепер ця шахта не працює, тому їй треба дати друге життя. В цьому напрямі співпрацюю з однією інвестиційною фірмою з Німеччини. Аналогів пропонованій технології виробництва газу поки що в нас нема. Його будемо використовувати для виробництва електроенергії. Закінчуємо підготовчі роботи з цього проекту. І головне те, що, нарешті, нам довіряють працювати напряму, без посередників. Адже не секрет, що донедавна без впливових посередників, за спиною котрих стояв хтось ще впливовіший, з нами ніхто не хотів розмовляти. А це не що інше, як тіньові схеми, що дозволяли, відверто кажучи, красти гроші. Але ж не можна весь час красти, треба й повертати! У цьому сенсі великі надії покладаю на новий парламент і на новий Кабмін. Згадаймо, як сміливо ламала ці злодійські схеми Юлія Тимошенко, очоливши свого часу уряд. І ми, всі енергетики, стали тоді на її бік.

«Голос України»: — А тепер підіб'ємо підсумки засідання нашого «круглого стола». Як кожен регіон, так і Закарпаття має свої особливості у використанні власних енергоресурсів. Тож у чому вони?

Білинська міні-ГЕС на річці Ільмен Рахівського району належить до класу високонапірних дериваційних. Водозабір — «тірольського» типу, підрусловий, без акумуляції води. Напірний трубопровід завдовжки 2 кілометри 600 метрів із металевих труб діаметром 820 міліметрів. Перепад висоти — 100 метрів. Спорудило міні-ГЕС ТОВ «Енергія Карпат», вклавши у будівництво 2 мільйони 380 тисяч гривень власних та залучених коштів. Орієнтовний термін окупності — 5—6 років. І хоч номінальна потужність Білинської малої ГЕС незначна — 630 кВт, а річне виробництво електроенергії становитиме приблизно 4,3 мільйона кВт, вона стала першою ластівкою в будівництві каскаду подібних гідроелектростанцій.

На знімку: генератор Білинської міні-ГЕС.

Володимир Католик: — Насамперед використання потенціалу річок — для виробництва електроенергії; відходів деревини — і для власних потреб деревообробних підприємств, і для виробництва паливних брикетів. І ще одне, про що сьогодні не йшлося, — виробництво біопального та метану з кукурудзи. До речі, впритул до цього підійшли в Ужгородській державній адміністрації, яку очолює Анатолій Колібаба.

Виробляють на Закарпатті й свої газові прилади. Зокрема, Ужгородський завод газової апаратури може виготовляти газогенераторні установки. Економічні й не гірші від закордонних газові конвектори випускають у Бурштині Тячівського району та в Ужгороді. Але останнім часом їх виробники натрапили на проблему — український ринок окуповують турки. Їхня продукція особливою надійністю та якістю не відзначається, але дещо дешевша. Тому держава мала б справді захистити інтереси вітчизняного виробника.

Михайло Мартин: — Практика проведення таких «круглих столів» заслуговує всілякого схвалення і з іншої актуальної для регіону тематики. Передусім тому, що це спонукає до конкретних дій тих, хто приймає владні рішення.

Леонід БРОВЧЕНКО, Людмила КОХАНЕЦЬ, Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Фото Івана ГУДЗОВАТОГО та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коментар голови Закарпатської обласної ради Михайла Кічковського

Ситуація, що склалася в державі з енергоносіями у зв'язку з їхнім подорожчанням на світовому ринку, змушує владу шукати нетрадиційні методи розв'язання проблеми. На Закарпатті над цим тісно співпрацюють обидві її гілки — обласна рада й обласна державна адміністрація. Стан заходів з ефективного використання енергоносіїв, упровадження енергозберігаючих технологій винесено для обговорення на сесію обласної ради. Акценти ставимо не лише на енергозбереженні, а й на ефективному використанні власних ресурсів. Це засвідчила й предметна розмова, що відбулася за «круглим столом» у рамках проведення днів «Голосу України» в області. До неї прилучились як депутати, так і фахівці обласної держадміністрації.

Питання енергозбереження та використання місцевих енергетичних джерел актуальне не лише для Закарпаття, тому добре було б, якби «Голос України» виніс цю тему на свої сторінки й стосовно інших регіонів. Бо кожен із них має якусь свою «родзинку». У такий спосіб досвід одних міг би добре прислужитися іншим. Особливо стосовно використання нетрадиційних альтернативних джерел. На Закарпатті основні з них — енергія гірських річок і потічків та відходи деревообробних підприємств. Те ж саме і в наших сусідів по той бік Карпат. Цікаво й корисно було б знати, що роблять у цій справі й вони. Ми змогу поділитися своїми набутками завдяки «Голосові України» отримали першими. І робимо це залюбки. Отже, гідроенергоресурси.

У березні 2001 року, коли Закарпаття вже вдруге упродовж двох з половиною років постраждало від катастрофічного паводку, обласна влада, економісти, господарники спільно задумались, як запобігти в майбутньому стихіям або принаймні пом'якшити їх удари. У гострих дискусіях, що велися на цю тему, тодішній голова облдержадміністрації Віктор Балога запропонував разом із сусідніми країнами, котрі теж зазнали ударів стихії, створити в Карпатах систему малих водоймищ. Вони могли б не лише акумулювати і стримувати повеневі води, а й послужити добрій справі — виробляти дешеву електроенергію. Для цього треба спорудити каскад малих гідроелектростанцій на Тисі та її притоках. Пропозиція збіглася з напрацюваннями і висновками вчених Закарпатського філіалу державного проектного інституту «Львівпромбудпроект», який тоді очолював Анатолій Петровський. Таким чином і влада, і науковці подивилися на вкрай важливу проблему із спільної точки зору.

Але для будівництва каскаду малих гідроелектростанцій потрібні кошти, яких область не має. Частково вони передбачені державною програмою протипаводкового захисту, але їх мало. Тому обласна влада почала наполегливо шукати інвесторів. Продовжено цю справу й тепер. Нещодавно нинішній голова облдержадміністрації Олег Гаваші мав низку зустрічей з ними. Зокрема, канадська компанія «Starwood Manufacturing Inc.», президентом якої є виходець з України Пітер Притула, має намір реалізувати на території Закарпаття кілька бізнесових проектів у малій енергетиці та деревообробній промисловості . А це саме те, що потрібно краєві. Розглядається можливість придбання однієї з деревообробних фабрик для виробництва ламінованих дерев'яних підлог, відкриття кількох міні-заводів із переробки відходів деревини на паливо у вигляді гранул. Мається на меті побудувати кілька генераторних електростанцій, паливом для яких стане тирса чи біомаса, а також низку малих гідроелектростанцій.

Зацікавилися гідроенергетичними можливостями Закарпаття й італійці. Керівники інвестиційної фірми «Селіні» під час зустрічі з керівництвом області обговорили можливість реалізації кількох енергетичних проектів і наразі з'ясовують, де і скільки таких гідроелектростанцій вони можуть спорудити.

Інше джерело — відходи деревообробної промисловості: тирса, стружка, гілки тощо, а також неліквідна деревина, тобто так звані порубкові рештки, що нагромаджуються внаслідок рубок та догляду за лісами. На Закарпатті ними вкрито більше половини території. У цьому плані ми прагнемо використати досвід, запозичений в Австрії, Німеччині, Польщі. Уже сьогодні налагоджуємо зв'язки з підприємцями Німеччини, Канади із залучення іноземних інвестицій для будівництва цілої мережі енергоутворювальних об'єктів. У цьому бачимо велику перспективу, оскільки, за твердженням канадців, за їх технологіями з одного кілограма відходів деревини вони виробляють 6 кіловат електроенергії. А в нас такої сировини, за приблизними підрахунками, майже 3 мільйони кубометрів. Господарське розпорядження цим добром допоможе розв'язати ще одну проблему — природоохоронну. Адже відходи деревообробки, тобто тієї ж тирси, використовуються далеко несповна і нагромаджуються несумлінними підприємцями у найнесподіваніших місцях, у тому числі й на берегах річок, або спалюються під відкритим небом.

На Прикарпатті відкрито виставку робіт жінок-політв'язнів

Кабмін затвердив концепцію держпрограми про протидію захворюванню на туберкульоз у 2007—2011 роках

■ БАЛАНС МІСЯЦЯ

Доки не буде труби, буде майже труба

(Початок на 3-й стор.).

А ось справжній німець, «російський патріот» Герхард Шрьодер, у минулому лідер нації, а нині просто керуючий будівництвом Північноєвропейського газопроводу, закликав скорочувати транзит російського газу через Україну. Він пророкує ще більшу енергозалежність рідної йому Німеччини від Росії Але, судячи з усього, питання транспортування газу наступної зими вже не буде суто двостороннім, між Україною і Росією. Вочевидь, тут не обійдеться без Євросоюзу.

Щодо заяв Ю. Тимошенко про посередників. Якщо російська Держдума прийме закон «Про експорт газу», над яким працює сьогодні і відповідно до якого «Газпрому» буде надано ексклюзивне право на постачання російського «блакитного палива» за кордон, то питання про посередників відпаде само собою і без участі Ю. Тимошенко. Питання усунення від газових справ швейцарської компанії «Росукренерго» вирішить російський закон. Тоді «Газпром» напряму працюватиме з «Нафтогазом України». Чи щезнуть повністю «тіньові» схеми в енергетичному бізнесі, про які так багато говорять нині?..

Якщо закон набере чинності, то ніхто, навіть власні постачальники і всесильні чиновники, не зможе втручатися в цінову політику «Газпрому». А виходити треба з того, що ціна на експортний газ зростатиме і далі. Бо це, поза сумнівом, глобальний процес. І його не зупинити. Хай би хто очолив новий уряд — Ю. Тимошенко, Ю. Єханурова, В. Янукович, Ю. Соломатін, В. Терен, Руслана, брати Клички, Іваненко, Петренко, Сидоренко.

Після того, як закону запалять «зелене світло», «Газпром» стане всесильним монополістом з транспортування газу через Росію. У підсумку вийде так, що весь газ, який транспортуватиметься через територію нашого північного сусіда, споживачі купуватимуть не у виробника (приміром, Туркменії), а в Росії. Що ж то за тин ми будуємо, говорячи про прямі поставки газу з Туркменистану? Доки не буде труби в обхід Росії, нам весь час буде майже труба.

Про диверсифікаційну трубу з постачання нафти і газу до Європи через Україну і Грузію в обхід Росії у червні на форумі «Чорне море — діалог і партнерство» говорив у Бухаресті і Віктор Ющенко. Йдеться про поставки із Казахстану й Азербайджану, де працюють американські нафтові компанії, які можуть фінансово підтримати проект. Чого на світі не буває.

До речі, схоже, що Польща готує свій «контрсаміт» на противагу саміту «великої вісімки», де, як я вже казав, збираються обговорювати передовсім проблеми енергобезпеки. Як повідомлялось на інтернет-сайті президента Польщі Леха Качинського, в липні він запрошує до Варшави на неформальну зустріч президентів України, Азербайджану і Казахстану. Зі складу учасників «неформалки» зрозуміло, що вони не обійдуть своєю увагою енергетичну сферу. Врешті-решт проект нафтопроводу «Одеса—Броди—Гданськ» має бути реалізований. Скільки йому бути в підвішеному стані. Баку й Астана зацікавлені в диверсифікації поставок енергоносіїв, Київ готовий транспортувати їх до Західної Європи. Стара Європа рада буде «з'їхати» з російської «голки». Але, зрозуміло, не всім сьогодні до вподоби активність Леха Качинського та інших «неформалів». Тож чи візьмуть гору економічні чинники над політичними у дружніх стосунках між деякими «неформалами» і Росією, покаже час. І досить швидко.

Між іншим, стосовно власного видобутку енергоносіїв у червні ми не сиділи склавши руки. У Гаазі всесвітньо відома компанія «Шелл» і «Укргазвидобування» підписали угоду про розвиток і видобуток газу і нафти в Україні. «Шелл» надасть нам новітні технології, бо глибина залягання корисних копалин 6—7 кілометрів, а виконуватимуть роботи працівники «Нафтогазу України». Наближені до опозиції інтернетівські видання одразу зчинили галас, мовляв, Президент продав іноземцям українські надра. За їхньою логікою, краще голими і босими сидіти на тих запасах енергоносіїв, які маємо на великих глибинах, і заглядати до рота тим, хто їх видобуває за допомогою тієї самої «Шелл», яка працює у 140 країнах світу і видає «на-гора» газ і нафту у 45 з них. До речі, переговори із «Шелл» велися вісім років. Де була тоді нинішня опозиція? І чому так довго йшли переговори?

Попри все — російський газопіарівський «артобстріл», усвідомлення невідворотності зростання цін на газ (факт) та залізничні квитки (факт), провал програми енергозбереження (факт), — останній день червня приніс і радісну новину. «Росукренерго» у третьому кварталі (липень—вересень) постачатиме газ за чинною з 4 січня ціною — 95 доларів за тисячу кубометрів газу. Як буде далі — в четвертому кварталі? Швидше за все, ціна на встоїть. Та й чи буде тоді цей посередник...

Леонід БРОВЧЕНКО.

Український стиль із французьким шармом

Коли приїжджаєш до невеличкого містечка, господарі його обов'язково прагнуть показати щось найдорожче, найцікавіше. У скромних Чемерівцях теж мають і гарних господарників, і процвітаючих виробничників. Але справжньою родзинкою райцентру є одна просто фантастична жінка — Оксана Гришина.

Дім

У чому її особливість? Та розпочати хоча б із того, що живе вона в... музеї. І це в буквальному розумінні слова, адже в обласному управлінні культури її помешкання зареєстроване як квартира-музей рукодільного мистецтва.

Варто лише відчинити двері, і ти одразу зрозумієш, що опинився справді у незвичній квартирі, бо кожен її сантиметр прикрашений руками господині. І насамперед — вишивками. Різнобарв'я тем, технік, матеріалів, форм і розмірів — все вражає. Немає улюблених сюжетів і кольорів, є лише дух української інтелігентності, який словами не передати. Скажімо, далеко не кожному прийде в голову прикрасити свій дім портретами Котляревського і Бендери: тому що один заклав основи нашої мови, інший — міць духу. Чи протягом вже майже двох десятків літ привозити з усіх куточків України писанки, крашанки, мальованки. Є серед них такі, котрі коштують цілу лікарську зарплату, а більшість — ті, що писані в сільських хатах, утім, визначити найдорожчу просто неможливо.

А прикрасити свою вітальню столітньою крайкою, знайденою десь у карпатському селі? А скринею, що пережила не одне покоління? А розкішним мисником? А українськими ляльками?

Усе це є і все це можна розглядати годинами, хоча помешкання аж ніяк не нагадує застиглий музей. Навпаки, все тут живе і сучасне, мало того, кожен експонат — це ще й просто домашня річ, котру ніхто не шкодує для використання.

Але стін трикімнатної квартири не вистачає, щоб усе виставити напоказ. А тим часом Оксана Романівна дістає з шафи речі, від яких захоплює дух: скатертини, рушники, фартушки, серветки... І все це вишите, гаптоване, мережане... І білим по білому, і фонтаном кольорів, і по домотканому полотні, і по китайському шовку... І до кожного свята окремо, і ледь не для кожного гостя, і для кожної переміни страв.

Коли ж майстриню запрошують узяти участь у виставці, вона просто губиться: із дому не можна взяти одну річ, бо обов'язково біля неї — друга, третя. І кожен експонат не просто для споглядання — бери, користуйся, живи у красі.

Запитання, скільки у таких речей є в її домі, звучить дещо дивно. Їх практично не можна перелічити. Буквально кожна річ прикрашена руками господині: для святкової пляшки шампанського вишита стрічка, для банки із крупами на кухні — свій напис, для книжок пошито спеціальні обкладинки, навіть для дорожньої валізи — вишивки із черевиками, капелюшками, одягом. Хтось пробував перелічити все це рукоділля, виявилось, що лише на стінах розвішано близько восьмисот робіт. Але ж це лише невелика частка.

Робота

Якби в житті Оксани Гришиної було лише рукоділля, уже і цього вистачило б сповна, щоб заповнити

весь час. Але вона — ще й завідувач фізіотерапевтичного відділення в районній лікарні. І викладач у місцевому медичному училищі. І активний просвітянин. Її вишиті роботи з дому успішно перемістились і в кабінет. Це не лише для того, щоб зробити його по-домашньому затишним і приємним. Оксана Романівна переконана: людей потрібно привчати до краси, непомітно, але наполегливо давати уроки прекрасного, повертати до витоків української культури. Вона вміє лікувати не тільки тіло, а й душу. Нерідко розмови з пацієнтами закінчуються не просто виписаним рецептом і призначенням процедурами, а переходять до тем політики, культури, української історії. Українська доля ніколи не була їй байдужа, тому вона багато читала, зіставляла, аналізувала і завжди прагнула поділитися своїми знаннями з іншими.

А ще разом із чоловіком завжди знаходять час подорожувати. Найперше — історичними місцями України. Найбільше диво в цих подорожах — знайомство з цікавими людьми, народними майстрами, лицарями українського духу.

— Пригадую, одного разу ми піднялись карпатськими горами до одного зовсім невеличкого села, — розповідала Оксана Романівна. — З усього було видно, що багатіїв у ньому немає. Та мене вразило, що в день свята майже біля кожної хати майорів державний прапор. І я розуміла, що це люди робили не з примусу, не за велінням партійних керівників, а від щирої любові до своєї землі і поваги до держави.

Після тієї поїздки подружжя Гришиних почало на свята вивішувати синьо-жовтий прапор і зі свого вікна. Спочатку реакція земляків була неоднозначна. Хто тихцем посміювався над диваками, хто перепитував, в якій установі роздавали прапори, а хто відверто відмежовувався від такого націоналізму.

Але ж кажуть: вода і камінь точить. Не так упертість, як глибока переконаність Гришиних у справді народних і державницьких ідеях теж непомітно робили свою справу. Відверте неприйняття всього українського поступово перетворилося на українську моду. Але й це ще не перемога, вважає Оксана Романівна. Коли це переросте у справжню любов, негаласливу і непоказну, тоді ми справді станемо українцями.

Звідки у Гришиних взялась ота харизма української інтелігентності, сказати важко. Колись молодих медиків у Чемерівці доля привела з Тернопільщини та Волині. Кожен приніс із собою часточку свого краю, своєї говірки, своєї культури, а головне — щирого патріотизму. А в результаті народилося велике почуття любові одне до одного, до людей, до всього українського, що, на жаль, поки що залишається доволі рідкісним почуттям у нашій українській державі.

Жінка

Узагалі для Оксани Романівни стало правилом — завжди гордо нести в собі оту українськість, що є справжньою окрасою нації. Вона вміє бути гордою, прекрасною і вражаючою. Ну скажіть, кому з вас прийшло б у голову дістати зі скрині столітню бабусину білу сорочку і, підперезавшись крайкою, гордо пройтися провінційними Чемерівцями на Івана Купала?

Вона не має комплексів, їй не буває соромно чи ніяково одягнути українське. Вона — українка. І не дивно, що велика частина гардеробу Гришиних — це вишиті господинею сорочки: «Ось ця для Миколи святкова, щоб білим по білому, а ця для мене чорним — щоб як у рідному Чорткові. А це на білосніжному полотні густо чорним і вишневим, щоб було схоже на рілю. А це — яскравою райдугою по чорному, а зверху ще й бабусин дукат, який дивом зберігся через часи і події»...

Усе це любовно зроблене своїми руками. Й усе це не просто демонструється як експонати квартири-музею, а з гордістю носиться в будні і свята, на роботу і в гості, вдома і в далеких подорожах.

З усього сказаного в декого вже міг скластись такий собі образ кондового націоналіста, для якого не існує нічого іншого, крім вишивок, крашанок і широких шароварів. Та це зовсім не так.

Так само гордо, як українську сорочку, вона носить хутряне манто, свої вишукані капелюшки, рукавички ледь не до кожного наряду. Сама зізнається, що не минає жодного магазину із капелюшками, але кожну придбану річ обов'язково доробляє, прикрашає пір'ям, стрічками, іншими цікавими деталями.

Розповідає, як одного разу прочитала в журналі, що в Шарон Стоун з'явилося чудове хутряне манто, яке коштувало з десяток тисяч доларів. Звичайно, лікарській родині така покупка не по кишені, але мати вигляд, як у відомої кінозірки, Оксані Гришиній під силу. Знайти рожеве хутро сьогодні не проблема, а далі — справа майстерності. За кілька днів чудова річ уже лежала на плечах прекрасної жінки.

Чемерівчани вже й забули, як стильний одяг Оксани Гришиної спочатку їх і шокував, і лякав, і зачаровував одночасно. Тепер усі сприймають як норму, що дама у фантастичній сукні, капелюшку з вуаллю і ажурними рукавичками може пройтися до нудоти буденними вулицями крихітних Чемеровець. І всі знають, що таке може бути не лише в кіно.

Як знають і те, що українська сорочка — це не просто сценічне вбрання, а одвічний одяг українців.

І те, що свято може починатись не лише із пляшки випитої горілки, а з вивішеного у вікні державного прапора.

І те, що вечорами із зовсім звичної квартири лікарів можуть линути звуки фортепіано і скрипки — це грають Оксана і Микола.

І те, що в домі завжди може бути свято. А створити його може українська господиня.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Доля чи лікарська помилка?

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Студенток учили рити окопи і кидати гранати

Вони прожили разом п'ятдесят років. Вона — медсестра, він — військовий і юрист. Познайомилися у війну: льотчик і студентка медичного технікуму. Спогади про пережите в ті роки були такі сильні, що ані він, ані вона не могли без сліз дивитися фільми про війну. Миколу Вдовіна призвали до армії в 1941-му, одразу зі шкільної лави. Його майбутня дружина Олександра тоді ще вчилася у школі. Навчання перервалося на час окупації.

— Словами не розкажеш, що ми тоді пережили, — зітхає Олександра Йосипівна. — По трупах ходили... Під час боїв у нашому селі разом із сестрою десять днів просиділи в підвалі. З'їли сиру моркву, буряк. Води не було, збирали іній, що на стінах осідав. Коли повернулися до своєї квартири, нам не дозволили туди заходити, спочатку розміновували...

Після визволення Донбасу, в 1943-му, восьмикласниця Олександра вступила до медичного технікуму у Старобільську на Луганщині. Війна забрала у неї двох братів. Третій був серйозно контужений і потрапив до госпіталю. Півроку від нього не було жодної звістки. Ніхто не знав, коли закінчиться війна, і дівчаток-студенток учили рити окопи, кидати гранати. Саме тоді доля звела Олександру з курсантом льотного училища Миколою Вдовіним. Але одружитися льотчику дозволили лише після війни, в 1947-му. «Медовий місяць» молодята провели у зруйнованому Вільнюсі, де на той час служив глава сім'ї. Якийсь час молода дружина працювала на аеродромі: перевіряла касети бомбоскидувача. А потім влаштувалася за спеціальністю — фельдшером. Досі пам'ятає Олександра Йосипівна, яким прискіпливим було начальство: чистоту прибирання у медпункті перевіряли шматочком білої вати.

Їхнє спільне життя обірвалося в серпні 1997 року. Після хірургічної операції Микола Вдовін, не опритомнівши, помер. Його вдова ось уже майже десять років намагається довести: смерть чоловіка — на совісті лікарів. І суд, і прокуратура, і міліція, куди зверталася

Олександра Йосипівна, не знайшли підстав для того, щоб визнати медиків винними. Але жінка переконана: обставини лікування та смерті чоловіка щонайменше дивні.

«Виженіть її, нахабу!»

— Почалося все з того, що в нашій міській лікарні № 20 з'явився молодий уролог М. Приймав він лише по суботах, а в інші дні працював у лікарні № 26, — розповідає Олександра Йосипівна. — Мій чоловік прийшов на прийом до цього лікаря. Одразу, з першого прийому, той поставив діагноз «аденома простати» і запропонував Миколі Михайловичу операцію. І це незважаючи на те, що у чоловіка був цукровий діабет і про це був запис у медичній картці.

За словами моєї співрозмовниці, лікар М. представився завідувачем урологічного відділення (насправді він був звичайним хірургом). Розповів, що привіз із Греції новий апарат, з допомогою якого успішно виконує операції. Направлення на госпіталізацію дав до «своєї» лікарні, хоча там і не було спеціалізованого урологічного відділення — лише звичайне хірургічне.

— Чоловік ліг у лікарню, а вже наступного дня його прооперували, — продовжує розповідь О. Вдовіна. — Це вже потім я дістала список обстежень, які має пройти пацієнт перед операцією. Там за тиждень не впораєшся. А тут — наступного дня. Для чого було так поспішати? Чи не для того, щоб хворий не «одумався» і не втік? До того ж був наказ міського управління охорони здоров'я, згідно із яким усіх урологічних хворих мали госпіталізувати до спеціалізованого відділення в лікарні №1.

Побачити чоловіка після операції дружині довго не дозволяли: мовляв, у реанімації цього не передбачено. Але Олександра Йосипівна наполягала.

— Мені дозволили на хвилиночку зайти до палати. Я не впізнала власного чоловіка! Він лежав на високому ліжку без обмежувачів, у душній маленькій кімнаті із закритим вікном, в яке палило сонце. Голова була роздута від набряку, очі закриті, свідомість затьмарена. «Та тут здоровий не витримає!» — сплеснула я руками. Анестезіолог трохи відчинила вікно. Чоловік був накритий домашньою підковдрою. Я підняла її й побачила на тілі синці (сліди цукрового діабету) і садно, як від падіння. Коли я спитала у лікаря, звідки це садно, та закричала: «Виженіть її, нахабу!» У коридорі до мене підійшли дві жінки і розповіли, що чоловік упав з високого ліжка і забився.

За чотири дні Миколи Михайловича не стало. За висновком судово-медичної експертизи, смерть настала від уросепсису (зараження крові). Олександра Йосипівна намагалася з'ясувати обставини перебування чоловіка в лікарні. Але дивна річ: після трагічного випадку хірургічне відділення закрили взагалі, лікарів перевели до інших закладів, а хірург, який, власне, і схилив ветерана до операції, емігрував до іншої країни. Тому встановити, що саме відбувалося в ті дні 1997 року, важко.

Хірурга звільнили, відділення закрили

Ворошиловський районний суд, куди жінка звернулася із позовом до міського управління охорони здоров'я і лікарні № 26, відмовив у відшкодуванні матеріальної та моральної шкоди. Суд зазначив, що на операцію хворий пішов із власної згоди, що всі необхідні обстеження було проведено, а доказів, які підтверджували б провину лікарів, позивачка не надала. Отже, між діями медиків і смертю пацієнта зв'язку не встановлено. Не знайшли підстав для порушення кримінальної справи і прокуратура та міліція. До речі, гроші, витрачені на операцію і лікування, вдові померлого також не повернули.

Проте службове розслідування, проведене після смерті Миколи Вдовіна, встановило, що лікар М. порушив два накази міського управління охорони здоров'я, через що хворого було направлено не до спеціалізованого урологічного відділення. За порушення наказу лікареві М. оголошено догану та звільнено з посади лікаря-уролога за сумісництвом. Завідувачу хірургічного відділення лікарні та виконуючому обов'язки головного лікаря оголошено догану за госпіталізацію непрофільного хворого для планової операції. Ось, власне, і всі офіційні висновки. Як уже зазначалося, відділення ліквідовано, хірург залишив межі України.

Уже дев'ять років поспіль Олександра Йосипівна оббиває пороги різноманітних інстанцій. Вирушаючи на розмову з чиновниками, вона бере документи, серед яких — позитивні характеристики і подяки за сумлінну працю. «Я втратила все, що мала. На саму мою пенсію жити було дуже важко, кілька років буквально голодувала. Правда, потім трохи підвищили», — каже жінка. Вона знову збирається подавати до суду. У багатьох кабінетах їй радили: мовляв, не марнуйте сил і часу, адже вашого чоловіка все одно не повернеш. «Я хочу справедливості, — заперечує дружина. — Як же так сталося, що ми не попрощалися перед його смертю?» Вона вірить: якби не фатальна помилка, Микола Михайлович і досі був би поруч. Адже ті, хто пройшов пекло на землі, заслужили на довге життя.

Ліна КУЩ.

На знімку: Олександра Вдовіна.

Фото автора.

Спокуса штовхає на ризик

■ ПРОБЛЕМА

Співробітники управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Рівненській області викрили чергову артіль старателів із числа мешканців Дубровицького і Сарненського районів, які незаконно видобували бурштин. У них вилучено дві мотопомпи та майже два кілограми бурштину-сирцю.

На місце, де пройшлися старателі-нелегали, страшно дивитися: воно все у вибоїнах, дерева повалені. Такі самі, майже марсіанські, ландшафти виявляють лісівники і в урочищах Клесівського лісництва. Біда не лише в тім, що шукачі бурштину, попри заборону, продовжують видобувати його нелегально, але вони й далекі від думки, що після себе потрібно проводити рекреаційні роботи. Тим часом, завдаючи збитків державі, контрабандний поліський бурштин їде за кордон, де попит на нього дуже великий. Є інформація, що в одній із сусідніх держав навіть діють дві фабрики з його переробки. Це, безперечно, стимулює масове нелегальне видобування «сонячного каменю» варварським способом. Навіть регулярні рейди міліції не дають бажаного результату: якщо торік за фактами незаконного видобування бурштину порушено 50 кримінальних справ, то цього — вже 25. Схоже, прибутки старателів-нелегалів варті ризику — вони у багато разів перекривають розміри штрафів, які передбачені законодавством.

— Тим часом незаконний промисел дедалі більше набуває організованого характеру, — розповідає начальник УБОЗ УМВСУ в Рівненській області полковник міліції Василь Коваль. — Торік співробітники нашого управління викрили дві злочинні групи, що організовували видобування бурштину та збували його за кордон. Боротьба з такими злочинами неабияк ускладнюється через прогалини у законодавстві. Адже відповідальності за незаконне зберігання, транспортування і навіть контрабанду бурштину фактично не передбачено. За статтями Кримінального кодексу, що визначають покарання за порушення правил користування надрами, ми можемо притягнути до відповідальності лише «застуканих на гарячому» старателів, тоді як організатори цього промислу часто виходять сухими з води. Тут є ще над чим попрацювати законодавцям, щоб дати правоохоронцям ефективні засоби захисту багатств поліського краю.

Оскільки жодні каральні заходи не можуть поставити крапку в нелегальному старательстві, народний депутат України минулого скликання Микола Шершун свого часу став ініціатором законодавчого розв'язання проблеми. Іншими словами, запропонував конкретний шлях легалізації видобутку бурштину. Населення могло б створювати артілі, брати в оренду ділянки, які саме охоронялися б, а також проводило рекреаційні заходи після того, як запаси бурштину вичерпувалися. До того ж автоматично знімається проблема зайнятості сільського населення, а також додаткових надходжень коштів до бюджету від підприємництва, оскільки створювалися б ще й пункти прийому бурштину. Верховна Рада 18 жовтня 2005 року внесла зміни до деяких законодавчих актів України стосовно видобування бурштину.

Однак, як стверджують правоохоронці, бурштиновий бум, на жаль, не стихає. На їх думку, на нелегальні розкопки людей штовхає і той факт, що видобуток «сонячного каменю», якщо його здійснювати у правовому полі, багатьом не по кишені.

— Справді, налагодження видобутку бурштину потребує великих капіталовкладень, — погоджується начальник відділу надрокористування у Рівненській області Іван Гарбуз. — Вже розвіданими запасами користуються державні підприємства. А із приватних поки що ліцензію на геологічне вивчення родовища взяло ТОВ «Мінерал». Загалом розвідка родовища обходиться щонайменше у півмільйона гривень. Щоправда, тим, хто сам розвідав родовище, ліцензія на видобуток бурштину коштуватиме дешевше.

Схоже, навіть внесення змін до законодавства стосовно видобутку бурштину (відповідно до цього документа, ним дозволено займатися і приватникам) поки що не дало бажаного результату. Нелегальні копачі готові ризикувати, бо не приховують, що це вигідно. До того ж у багатьох бракує коштів, щоб зайнятися цим, не порушуючи закон. Крім цього, і досі не створено державні пункти, які спеціалізувалися б на прийманні бурштину. Відтак повз державну казну «пропливають» великі кошти у вигляді несплачених податків.

— На мою думку, потрібно спростити схему надання дозволів на видобування нерозвіданих запасів приватним особам на умовах ризику. Тоді дещо б знялося напруження у цій проблемі, а держава знала б, хто конкретно працює на цій ділянці, хто відповідає за її схоронність, а також відновлення, — підсумовує Іван Гарбуз.

Олександра ЮРКОВА.

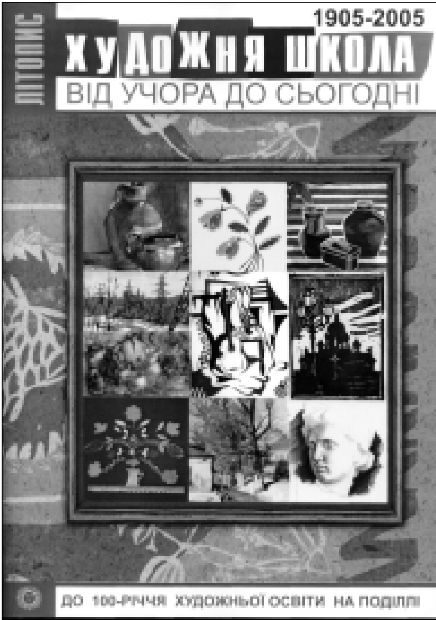
Рівненська область.

На знімку: ось такий неприваблививий пейзаж застали правоохоронці там, де «працювали» нелегальні старателі.

Фото Ігоря МОМОТЮКА.

■ ВИДАННЯ

У голови є мрія

Ця мрія з'явилася в голови Хмельницької ОДА Івана Гладуняка, коли до його рук потрапила книжка «Художня школа від учора до сьогодні». Презентація цього — сторічного! — літопису художньої освіти на Поділлі завершила рік відзначення згаданої дати у Кам'янці-Подільському.

На щастя, жоден із шести художніх закладів у місті не закрили через недостатнє фінансування. Попередникам було не легше. Справді-бо, коли сто років тому В'ячеслав Розвадовський, вихованець Архипа Куїнджі, започаткував у Кам'янці рисувальні класи для селянських дітей, гроші не текли туди рікою, але вже за рік його учні брали участь у всеросійських виставках.

От і тепер, хоч не в розкоші, але в університеті відродилася мистецька кафедра, яка бере початок із тих років, коли місто було столицею Української Народної Республіки. Тоді її очолював один із визначних українознавців того часу Кость Широцький. Тоді ж у співпраці з університетом вів свою художньо-промислову школу дивовижний організатор, ентузіаст, кераміст і графік Володимир Гагенмейстер. За свою прихильність до українського мистецтва він і згинув у роки сталінізму. Знищили і його школу. Про цих талановитих діячів, про молоді пагони родовідного дерева подільської художньої освіти розповідає книга. Світ мистецького Кам'янця, представлений на її сторінках, вражає. А кожна сторінка оздоблена фрагментами з унікальної праці Гагенмейстера «Стінні розписи на Кам'янеччині».

Є таке явище: місцеве книговидання. І дуже часто воно продукує речі далеко не місцевого значення. Такий і літопис, упорядкований Катериною Дегтяр та Тетяною Щербиною. Можна сказати, що це лише сигнальний примірник, бо коштів, виділених міськрадою, вистачило лише на 55 книжок. Книжка вже в друкарні стала раритетом. Губернатор Іван Гладуняк на презентації заявив, що готовий допомогти коштами, бо мати таку книгу — це тримати в руках мрію.

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: книга, яка вже в друкарні стала рідкісною.

Фото автора.

Наших порівнювали з Мерилін Монро і Томом Крузом!

Студенти акторського факультету Національного університету імені Карпенка-Карого (курс Юрія Висоцького) повернулися з Всесвітнього фестивалю драматичних шкіл. Він звався «Театр для всіх» і проходив у травні на Філіппінах за участю театральних шкіл з Австрії, Австралії, Бельгії, Румунії, Польщі, Судану, США, Словенії, Індії, Китаю, Японії, Мексики, Непалу, Вірменії. Було показано і проведено понад 100 вистав та майстер-класів.

Наші студенти повернулися додому в піднесеному настрої, сповнені вражень та задоволені своєю роботою. Впродовж двох тижнів вони гастролювали регіонами Філіппін і скрізь мали шалений успіх, давали інтерв'ю тамтешнім ЗМІ, роздавали автографи прихильникам й відчули себе справжніми зірками. Нашу Марину Кукліну філіппінці порівнювали з Мерилін Монро, а Олексія Череватенка — з Томом Крузом. У фіналі наші студенти повернулися до Маніли й своїм виступом закривали Філіппінський фестиваль. Не було жодної фестивальної делегації, яка б не говорила про наших студентів та наш університет. Тому студентів Київського театрального університету запросили й на Міжнародний фестиваль професійних театрів у Баден-Бадені (Німеччина).

Успіх за кордоном, кажуть в університеті імені Карпенка-Карого, свідчить, що нашій акторській школі є що показати в світі. Тому планується започаткувати міжнародний театральний фестиваль театральних шкіл у Києві у вересні—жовтні 2007 року.

Олена ПОНОМАРЕНКО.

Віднині Богдан СТУПКА поєднуватиме акторську роботу з педагогічною: він набирає акторський курс у Київському університеті театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого

Від Криворівні до Нагуєвичів

■ ДО 150-РІЧЧЯ ІВАНА ФРАНКА

Навряд чи ще десь, окрім хіба що Львова, так масштабно і серйозно готуються відзначати 150-річчя від дня народження великого Каменяра, як в Івано-Франківську. Ім'я зобов'язує! Ще у вересні минулого року голова ОДА Роман Ткач видав відповідне розпорядження і крок за кроком справа йде вперед. З чим уже впоралися прикарпатці та як збираються відзначати ювілей — про це наш кореспондент запитав у заступника начальника головного управління культури і туризму ОДА Романа Братковського.

— Насамперед хочемо глибше і краще пізнати спадщину Франка, — каже Роман Степанович. — Уже рік у бібліотеках області тривають Франкові читання за участю науковців і письменників краю. У містах Надвірній, Коломиї та Болехові зводять Каменяреві пам'ятники. Через брак коштів найпевніше до ювілею пам'ятник відкриють лиш у Болехові. Кажуть, це буде найкращий пам'ятник письменнику на весь західний регіон.

До ювілею особливо готується гуцульське село Криворівня Верховинського району, де є літературно-меморіальний музей Івана Франка та хата-гражда Параски Харук, на обійсті якої бував письменник. Щоб гості могли зручно їхати до цього гірського села, від Верховини до Криворівні та в центрі села впорядковується сучасна дорога, на що виділено 600 тисяч гривень. Сам музей добудують, експозицію оновлять. Підправлять інтер'єр і хати-гражди, облаштують подвір'я. На це з Мінкультури область отримала близько 200 тисяч гривень. Якби не дощі, кошти були б уже освоєні. «З цим поспішаємо, — каже пан Роман, — бо вже наприкінці липня до Верховини прийдуть 40 молодих письменників з усієї України. Звідси вони розпочнуть свою тижневу подорож по місцях, пов'язаних з життям і творчістю Франка. Це села Криворівня, Баня Березів, Лолин, міста Коломия, Галич, Болехів, Івано-Франківськ та інші». Письменники проведуть зустрічі з читачами, «круглі столи», творчі семінари, а потім приєднаються до учасників Всеукраїнської літературно-мистецької естафети «Від Криворівні до Нагуєвичів».

А в селі Довгопіллі Верховинського району, де колись художник Іван Труш написав знаменитий портрет Каменяра, зберуться на пленер художники з різних регіонів. Вони малюватимуть карпатські пейзажі. Дві картини кожен подарує Прикарпаттю: одну — обласному краєзнавчому музеєві, а другу — селу Довгопіллю.

Місцеві видавництва за підтримки обласної влади готують до видання бібліографічний довідник «Іван Франко і Прикарпаття», туристичну карту «Франковими стежками», дослідження франкознавця з Коломиї Івана Білинкевича та відомого івано-франківського краєзнавця Петра Арсенича, святковий альманах з нагоди 35-річчя створення обласної письменницької організації. Всеукраїнський конкурс на краще виконання франкових творів серед інститутів мистецтв та театральних вузів України проведе Інститут мистецтв Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника. А з галаконцертом його переможці виступлять у Криворівні.

За традицією, у Верховині відбудеться кінофестиваль на гуцульську тематику. Він розпочнеться показом картини «Захар Беркут» за повістю Франка. Коломийщина ж готується провести 25—27 серпня XIII Міжнародний гуцульський фестиваль. Епіцентром подій буде, звісно, обласний центр. У дні святкувань тут на площах читатимуть твори Франка, співатимуть пісні та романси на його слова, майстри декоративно-ужиткового мистецтва, художники виставлять твори на ювілейну тематику. Інтелігенція міста збереться на велику святочну академію. У стінах будинку, де колись Франко читав свою поему «Мойсей», вона зазвучить знову. А міська влада обіцяє поновити могилу Юзефи Дзвонковської, яку кохав Франко. На жаль, за радянських часів цвинтар, де вона була похована, зрівняли з землею.

Є сподівання, що колектив облмуздрамтеатру, який носить ім'я Каменяра, отримає статус «академічного». Цього року його репертуар поповнився драмою «Украдене щастя». Ще один обласний театр — Коломийський драматичний — нещодавно привіз гран-прі Міжнародного фестивалю «Мельпомена Таврії» у номінації «режисура» за постановку повісті Франка «Боа констриктор». Здійснив її випускник Київського інституту театру і кіно Максим Голенко.

А загалом кожна місцевість, кожен заклад готує якусь свою «родзинку» до свята, прагнучи висловити любов і повагу до свого Мойсея, як тут називають Франка.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Історію зробили разом

У Пересадівській школі, що в Жовтневому районі, відкрито незвичайний Музей сільського вчителя. Ідея ця належить вчительці історії Маламан Ніні Федорівні. Десятиріччями вона збирала матеріали про школу, вчителів та учнів. Пишатися пересадівцям є чим — школі вже майже півтора століття. У її літописі чимало славетних сторінок.

У роки війни керував підпільним рухом директор школи Василь Безбожний. Німці відправили його в табір до сусіднього Грейгового. Там Василь Андрійович хворів, голодував. Його учні вирішили полегшити долю директора. Коли полонених вели на роботу, підпільник пов'язував на голову білу стрічку. Так давав знак, у якому він ряду. А хлопці примудрялися кинути туди харчі. Але директора не врятували. Його було розстріляно. Сьогодні про цю історію можна довідатися в музеї.

Серед експонатів — матеріали практично про всіх учителів, які колись працювали в школі. На кожного — окрема тека з біографією, фотографіями, копіями дипломів і грамот, спогадами самих вчителів і їхніх сучасників. Усі ці відомості по крупицях збирали шкільні пошукові групи. Автори ініціативи — учні 7-А класу та їхній класний керівник Галина Мартинова. Утім, одного лише бажання в такій справі замало. Без фінансової підтримки не обійтися. Вона потрібна на устаткування, меблі, стелажі, папір, папки.

Діти знайшли вихід — стали учасниками конкурсу, організованого Миколаївським глиноземним заводом компанії РУСАЛ. Конкурс «10 класних проектів» має на меті відібрати найцікавіші, соціально значиміші проекти, розроблені школярами. Переможці одержують певні грошові суми на втілення своїх ідей. 7-А клас Пересадівської школи виграв для майбутнього музею п'ять тисяч гривень.

Менше року знадобилося школярам, щоб створити окрему експозиції. Кожен клас виконував власне завдання. Збирали матеріали за окремими темами: «Випускники», «Вчительські родини», «Керівники школи», «Медалісти», «Наші випускники — вчителі».

Як каже директор школи Валентина Томас **(на знімку)**, випадково виявили цікаву несподіванку. З'ясувалося, що скромний учитель фізики Юрій Захарович Караулов писав картини. Тепер вони прикрашають музей! Талантам педагогів присвячено розділ експозиції. Тут — вишивки, ікебана, вироби з дерева.

А ось іще експонат — творча робота учениці 6-Б класу Катрусі Нікори про школу минулого. Дівчинка записала спогади своєї бабусі про те, як училися після війни. Вчителі, приміром, ставили оцінки червоним чорнилом із соку буряка. А діти писали у зошитах, зроблених з мішків від цементу.

Експозицію хочуть розширити. Те, що вже зібрано, стане її основою.

— Хотілося б, — каже Валентина Іванівна Томас, — зібрати у музеї якнайбільше предметів, за котрими можна було судити про школу в різні роки. Наприклад, шкільна форма, чорнильниці, атрибути піонерів, зошити, підручники. Напевно, наші учні зможуть відшукати і ці раритети.

Валентина Іванівна переконана: музей у школі — це історія в мініатюрі, місце, де минуле вивчають не за підручниками. В Пересадівській школі аж три музеї. Виходить, є кому і для кого зберегти пам'ять.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Є таке явище: місцеве книговидання. І дуже часто воно продукує речі далеко не місцевого значення

Філософія відтворення

Щойно відзначив своє 10-річчя Всеукраїнський фонд відтворення пам'яток історико-архітектурної спадщини імені Олеся Гончара. З цієї нагоди у Виставковій залі Києво-Печерської лаври відбувся «круглий стіл».

Фонд створено з метою сприяння державній програмі відтворення втрачених архітектурних перлин.

Протягом десяти років свого існування фонд зібрав близько 5 мільйонів гривень благодійницьких та меценатських коштів в Україні й за кордоном. Ці кошти, зокрема, було спрямовано на відбудову Михайлівського Золотоверхого собору та Успенського собору Києво-Печерської лаври, кількох пам'яток у Львові й інших містах. Є ціла програма відтворення видатних пам'яток історії та культури. В тій програмі понад 50 об'єктів — у Києві, Криму, в 20 областях України й навіть у Росії (каплиця над могилою гетьмана Петра Дорошенка).

Фонд очолює академік Петро Тронько, почесний співголова — Віктор Ющенко, в складі правління: Петро Толочко, Володимир Литвин, Дмитро Гнатюк, Станіслав Аржевітін, Борис Олійник, Іван Драч, Роланд Франко, Микола Жулинський, Олександр Омельченко, Олесь Силин. Усі, як бачимо, відомі й шановані люди. Втім, ювілейне засідання «круглого столу» було мало урочистим. Йшлося головним чином про проблеми. Проблеми вічні — їх афористично означив у своєму виступі Лесь Танюк: «Тих, хто в Україні займається культурою, мало, а грошей у них ще менше!» Загалом, гроші в Україні водяться. Але йдеться не взагалі про гроші, а про те, як і куди вони спрямовуються. Як сказано було в одному з виступів, наша еліта не присутня в Україні ні своїми капіталами, ні своїми дітьми — й капітали за кордоном крутяться, й діти там-таки вчаться.

І тим дітям, мабуть, смішною видається цифра 5 мільйонів гривень, зібраних за десять років!

Отож питання про ефективне культурне благодійництво залишається відкритим. Притому, що й закон про меценатство давно є, але він існує ніби в розрідженому повітряному просторі, де майже ні в кого немає осмисленої мети — для чого й кому потрібне створення (чи відтворення) культурних цінностей. Тому здається слушним (і ще не зовсім запізнілим) виступ відомого експерта Віктора Лисицького, який зауважив, що пора зібрати за «круглим столом» і пам'яткоохоронців, і ділових людей та разом подумати, як тісніше наблизити вітчизняний бізнес до цієї справи. Лисицький, зокрема, запропонував дотепну ідею: обкладати спеціальним податком імпорт автомобілів бізнес-класу. Хочеш придбати «Майбах» — плати відсоток на культуру! Ефект гарантовано, бо на купівлю машин бізнес-класу в нас ідуть десятки мільйонів доларів.

Утім, чого варті навіть найшляхетніші зусилля Фонду імені Гончара чи окремих свідомих меценатів, якщо й для самої держави справа «відновлення святинь» часто не має осмисленої мети? Здається, держава іноді сама точно не знає, навіщо їй потрібна та чи та відновлена з небуття «перлина». Живий приклад — Успенський собор Києво-Печерської лаври (буквально за два кроки від цього собору й відбувався «круглий стіл»). Так ось, собор відбудували й урочисто відкрили, а останні п'ять років він стоїть зачинений і скоро вже йому буде потрібен капітальний ремонт...

Фото Бориса КОРПУСЕНКА.

Залишається відкритим і питання самої філософії «відтворення перлин». Відновлення пам'яток суперечить світовій практиці — в усьому світі консервують, а не відновлюють пам'ятки. Бо відновлення, хоч як це парадоксально, губить історію. Про це не говорилося за «круглим столом», але питання лишається.

Говорилося також про те, що давно потрібен спеціальний державний орган, який опікувався б пам'яткоохоронною справою, бо поки що вона розпорошена між Держбудом, Мінкультом, Академією наук та ще кількома громадськими організаціями. І хоч би які були успіхи — не можна заплющувати очі на те, що справа в цілому поставлена неефективно. Десь, щось, навіщось відновлюється — а щось інше, що його тими самими коштами можна було б врятувати (щоб потім не відновлювати) — руйнується. Як, приміром, центр Львова, що перебуває під охороною ЮНЕСКО. А що вже казати про об'єкти, які позбавлені такого високого покровительства? До речі, в Україні під охороною держави перебуває понад 160 тисяч пам'яток, з них близько 15 тисяч — це пам'ятки містобудування та архітектури.

Віталій ЖЕЖЕРА.

■ **ЗАБУТІ ІМЕНА**

Таємниця старого альбому

Інколи колекціонер забрідає у такі нетрі, що не знає, як вибратися. Все було ніби зрозуміло, коли робив перший крок...

Ось старий, 30-х років XX століття, незвичного формату альбом для малювання, пристосований для зберігання знімків. Власне, вони, якісні й чіткі (срібла для фотосправи не жаліли), і спонукали придбати знахідку та взятися за її вивчення.

Газетні вирізки, довідки, театральні програмки, вклеєні там, давали уявлення про того, кому присвячене зібрання. Це — співак Герасим Максимович Журавленко, родом з Кіровоградщини.

Енциклопедія свідчить: Павло Максимович Журавленко (29.06.1887, с. Никонорівка, тепер у межах Кіровограда, — 28.06.1948, м. Ленінград) — український та російський оперний співак (бас). Народний артист РРФСР (1938). Вокальну освіту здобув у Єлисаветградському музучилищі від місцевого педагога вокалу Долинова, а з 1906 року брав уроки співу у Секар-Рожанського у Москві. Дебютував на оперній сцені Казані (1911).

І так далі, як належить енциклопедіям.

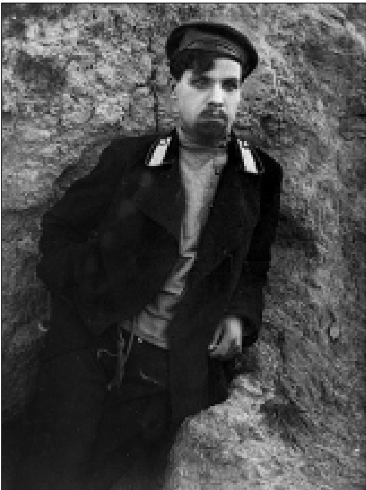
Отже, він. Трохи тривожило, що не збігаються імена — Герасим та Павло. Можливо, соліст Театру муздрами у Петербурзі, а пізніше Маріїнського та Малого оперних театрів, вирішив, що ім'я Герасим не для столиці, і змінив на «царственое» Павла?

А ще газетні замітки з альбому називали Герасима тенором. А Павло мав басовий репертуар. Але ж було й таке, що Шаляпін (до речі, сценічний партнер Павла Журавленка) якось проспівав усю оперу Даргомижського «Камінний гість» — навіть із сопрановими партіями! То чому Журавленко не міг утнути подібне?

Захотілося більше знати про Герасима-Павла.

У спогадах співака С. Левіка він видається амбітним д'Артаньяном, що приїхав 1911 року підкорити столицю.

«...З двома ідеально випрасуваними костюмами та двома рублями у кишені з'явився в Театрі музичної драми Павло Журавленко, — згадує Левік у

«Записках оперного співака». — Точний пробор трохи правіше середини голови, чорне, ледь напомаджене і спадаюче набік волосся, сповнений живої цікавості погляд... Граціозний, середнього зросту, добре скроєний чоловік з гучною мовою та розкотистим сміхом — таким постав перед нами Журавленко 1912 року. Літ 30 він свого молодого лику не міняв».

Він швидко увійшов до петербурзької богеми. Відомо, що був на відкритті знаменитого літературно-театрального кафе «Бродячая собака» у новорічну ніч з 1911 на 1912 рік. Павло Журавленко прийшов туди з Антоніною Поповою, також солісткою Муздрами. Згодом вони одружилися.

Як бачимо, молодий митець досить швидко освоївся в столиці. Можливо, підтримувало Павла й чиєсь вагоме слово, сказане в потрібний час у потрібному місці. Адже в Петербурзі співало багато вихідців з України. Примами Маріїнського імператорського театру були уродженки Єлисаветграда Дарина Захарова, Марія Коваленко, однолітки Журавленка. То чи не з Єлисаветграда походило «вагоме слово», замовлене за молодого баса?

Гортаємо альбом. Сумніви щодо Герасима-Павла зростають. У Герасима до прізвища додавалося — Журавльов, це звучало Журавленко-Журавльов. Так роблять, щоб тебе не плутали з однофамільцями, особливо тими, які обертаються в одній сфері.

За альбомними матеріалами, Герасим Журавленко місяцями гастролював. А Павло Журавленко мав великий оперний репертуар, понад сто ролей. Сам Шаляпін освоїв сімдесят! Отож, чи могла одна людина осилити такий життєвий ритм?

Остаточну певність, що Павло і Герасим — різні люди, випадково знайшли в Інтернеті. Там майже столітня актриса петербурзької оперети Галина Семенченко пише: «... Четвертий і останній мій чоловік — оперний співак Володя Журавленко. З ним ми прожили 20 років. І далі, мабуть, жили б, якби Володю не вбили. Напоїли — і вбили. Ми виступали разом у концертах. Він був молодшим за мене на 12 років!» (вона народилася в 1909-му, а одружилася із Журавленком у 1949 році).

Із повідомлення знавця петербурзького оперного життя Якова Рубенчика дізнаємося, що співак-баритон Володимир, соліст Ленінградського театру опери і балету імені Кірова — рідний небіж співака-баса того ж театру Павла Журавленка. Отже, в оперного маестро був брат або й кілька.

Значить, Павло і Герасим (обидва Максимовичі й обидва уродженці Єлисаветграда) — рідні брати. Якщо так, то матеріали із згаданого альбому лягають на канву геть іншого життєпису.

* * *

Герасим Журавленко народився не раніше 1890-го і не пізніше 1896 року. За документами, він грав у виставі «Жертва егоїзму» в червні 1917 року. До того артист мав здобути загальну і музично-вокальну освіту, що забирало чимало часу. Герасима, не без допомоги брата, взяли у трупу Маріїнського театру, на другорядні ролі, тоді як Павло співав поряд із зірками першої величини. Павло намагався «підтягнути» Герасима, сам брався за вокальний вишкіл брата. Але Герасим мав драматичний тенор, а Павлові не давалися партії драматичного характеру. Тому не міг навчити того, чим і сам не володів.

1 червня 1921 року Герасим поїхав у Єлисаветград із зобов'язанням повернутися до театру до 15 серпня. Але не повернувся. Чому? Припущень кілька. Можливе весілля чи народження дитини. Відомо, що мав дружину Віру та сина Бориса.

Не виключаємо також його участі у бурхливих подіях, що ними було насичене життя краю на початку 20-х років. А може, просто знайшов на місці добрий заробіток. Українську пісню тоді дуже шанували у Єлисаветі. Є свідчення, що ще до революції Журавленки не обминали щочетвергові артистичні салони в будинку нотаріуса В. Нікітіна.

Але від початку 20-х років даних нема — аж до 1925 року, коли Герасим із колегами Дегтярьовим (бас-профундо), Безсаловим (бас-баритон), Пастернаком (ліричний тенор) утворили у Харкові чоловічий вокальний квартет. Гастролі мали добрий резонанс. Газета «Тихоокеанская звезда» із Хабаровська 11 березня 1934 року писала: «Изумительная мелодичность исполняемых квартетом украинских песен сообщает ему в звучании сходство с кобзой. Четкая ритмика исполнения оставляет впечатление глубокой сработанности, взаимного дополнения артистов, создающего иллюзию одного, с громадным диапазоном, инструмента».

* * *

Розплутуючи вузлики, нав'язані у долях Павла і Герасима, помічаєш, що ще хтось снує паралельними курсами.

У поле зору потрапляє людина, яка марить музикою. Марина Долгих, з'ясовується, давно цікавиться творчістю Павла Журавленка. Від неї дізнаємося, що Герасим народився 3.03.1891 року. Отже, ми раніше майже вгадали дату.

Вирахували можливих братів. Батьком згаданого вище Володимира був ще один Журавленко — Петро. За припущенням, теж співак.

А Герасим Журавленко завершував свою кар'єру солістом Кіровоградської облфілармонії, жив поряд з міським садом. Тобто там, де народився. Колись, ще в 1896 році, їхній батько Максим Пилипович переселився із приміської Никонорівки до Єлисаветграда. Міг це собі дозволити, бо працював слюсарем-клепальником на заводі Ельворті. А про фахових робітників цього заводу розповідали, що в дні щотижневих виплат вони, їдучи додому, наймали дві брички. На першій клали капелюх, рукавички і парасолю, а на другій їхали самі.

Тож не дивно, що його сини пішли в аристократичне мистецтво.

Розказане тут — лиш початок пошуку. А допоміг старий альбом, випадково знайдений на букіністичних розвалах...

Леонід БАГАЦЬКИЙ,
краєзнавець;
Володимир МОГИЛЮК,
письменник.

На фото: знімки із старого альбому.

«Трипільська пектораль» — археологічні майстер-класи

(Початок на 1-й стор.).

Олег Фіголь, фельдшер за освітою і захоплений археолог, продемонстрував виготовлення наконечників для стріл, ножів і лез сокири, виготовлених із дерева, шкіри і кремнію (!), точно повторюючи знаряддя трипільської культури.

На примітивному ткацькому верстаті, зібраному з гілок дерев, жінки ткали лляне полотно, сукали мотузки, плели сіті, здатні витримати великих тварин.

Трипільську культуру відкрито наприкінці XIX століття відомим археологом Вікентієм Хвойкою. Досі залишається загадкою її блискуча поява наприкінці VI тисячоліття до н. е. і раптове зникнення через дві тисячі років.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

◄ Керівник археологічної експедиції Олексій Трачук показує копію столового набору трипільської культури.

На такому примітивному ткацькому верстаті чотири тисячоріччя тому наші предки ткали тканину. ►

Земляна піч для випалювання кераміки. Такою вона була чотири тисячі років тому.

Олег Фіголь, за освітою фельдшер, а в душі археолог, робить древні сокири з кремнієвим лезом.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Дружківське АТП 11418»,

повідомляють про проведення повторного аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ «Дружківське АТП 11418», які розташовані за адресою: м. Дружківка, вул. Нова, 8, зі зниженням початкової ціни продажу на 60%: 1. Будівля складу ГСМ з замощенням (під розбирання), початкова ціна продажу - 779,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 38,96грн. 2. Ємність 72 м3, початкова ціна продажу - 3976,64грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 198,83грн. 3. Ємність 46 м3, початкова ціна продажу - 3219,76грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 160,99грн. 4. Виробниче обладнання (2 один.), початкова ціна продажу - 878,56грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 43,93грн. 5. Виробниче обладнання (2 один.), початкова ціна продажу - 563,92грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 28,20грн. 6. Виробниче обладнання (6 один.), початкова ціна продажу - 1023,87грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 51,19грн З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26006301660635 в Путіловськом відділенні ПІБ України, МФО 335914, ОКПО 31178587, Регіональній товарній біржі «Восток». Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації в газеті до 1600 год. 18 липня 2006р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 19 липня 2006р. об 1100 на Регіональній товарній біржі «Восток» за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Дружківське АТП 11418». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє, що відповідно до рішення виконавчої дирекції Фонду від 30 червня 2006р. виплати гарантованої суми відшкодування вкладникам **ТОВ "Київський універсальний банк"** (м. Київ) здійснюються через установи банку - агента Фонду **ЗАТ КБ "ПриватБанк"** з 6 липня до 29 серпня 2006 р.

Для отримання гарантованої суми відшкодування у банку - агенті потрібно пред'явити паспорт, або документ, що засвідчує особу та довідку органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи - платника податку.

Відшкодування коштів за вкладами також виплачуватимуться іншим особам на підставі документів про право на спадщину та довіреності, згідно з законодавством України.

Довідки за телефоном: (044) 495-24-12.
Адреса Фонду: 01034 м. Київ, вул. Ярославів Вал 32-А.
www.fg.org.ua

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) порушено справу №14/172/06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Динкол» (код ЄДРПОУ 23623583, юридична адреса: 57133, Миколаївська область, Миколаївський район, с. Сливине, вул. Продольна, буд. 7; поштова адреса: 54020, м. Миколаїв, вул. Чигрина, буд. 1-а, поточний рахунок 2600028359001 в МФ КБ «ПриватБанк», МФО 326610).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чудайкіну Людмилу Григорівну (ліцензія АВ №081046 від 18.05.2006 р., адреса: 54058, м. Миколаїв, вул. Лазурна, буд. 2-б, кв. 25, а/с 1041, тел.: 8 (0512) 41-60-48, моб.: 8-050-136-07-40).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Закрите Акціонерне Товариство «Апогей»

повідомляє про скликання щорічних загальних зборів акціонерів 23 серпня 2006 року о 14:00 в м. Євпаторії, будівлі готелю «Апогей», офіс №205.

Порядок денний:

1. Річний звіт за 2005 рік.
2. Розподіл дивідендів.
3. Внесення змін в установчі документи.
4. Різне.

Адреса: 97412, м. Євпаторія, вул. Фрунзе, 28/41-а.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) своєю постановою від 20.06.2006 р. по справі за №6/99-Б-06 визнав ТОВ «Замок» (73000, м. Херсон, Комсомольський р-н, вул. Суворова, 17, кв. 8, код ЄДРПОУ 31760261) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Павлюка Сергія Михайловича (74900, Херсонська обл., м. Нова Каховка, вул. Щорса, 22, кв. 9, ліцензія серії АБ №271647 від 16.01.2006 р.). Претензії кредиторів до боржника приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення. Телефон для довідок: (05549) 7-71-09.

Київський міжобласний апеляційний господарський суд повідомляє про підготування матеріалів на обрання АГРИКОВОЇ Олександри Володимирівни на посаду судді безстроково.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б, постановою по справі №43/327 від 02.06.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Імпекс» (адреса: 03127, м. Київ, просп. 40-річчя Жовтня, 120, корп. 1, код ЄДРПОУ 21535136), п/рах. 260062004 в АППБ «Аваль», МФО 300335, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Закрите Акціонерне Товариство «АЗСТ-Колор» (код 30355452)

повідомляє про проведення Загальних Зборів Акціонерів, які відбудуться 21 серпня 2006 року о 10:00 за адресою: вул. Суолакі-венкату, 1, 00810, Гельсінкі, Фінляндія.

Порядок денний:

1. Припинення дії Установчого Договору ЗАТ «АЗСТ-Колор».
2. Внесення змін та/або скасування положень та інших внутрішніх документів ЗАТ «АЗСТ-Колор».
3. Питання діяльності Філії «Комерційний відділ ЗАТ «АЗСТ-Колор», включаючи затвердження нового положення про філію, відкликання та призначення директора філії.
4. Звіт про фінансові результати ЗАТ «АЗСТ-Колор» за 2005 рік.
5. Звіт Ревізійної комісії за 2005 рік.
6. Затвердження результатів діяльності ЗАТ «АЗСТ-Колор» за 2005 рік.
7. Затвердження звіту Ревізійної Комісії за 2005 рік.
8. Затвердження порядку розподілу прибутків (покриття збитків) ЗАТ «АЗСТ-Колор» за 2005 рік.
9. Затвердження порядку та строку виплати дивідендів за 2005 рік.
10. Визначення основних напрямів діяльності та затвердження плану на 2006 рік.
11. Відкликання з посади Директора, членів Наглядової Ради та Ревізійної Комісії.
12. Зміни в структурі управління ЗАТ «АЗСТ-Колор».
13. Обрання членів органів управління ЗАТ «АЗСТ-Колор».
14. Внесення змін до Статуту ЗАТ «АЗСТ-Колор».

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ «АЗСТ-Колор»

(тис. грн.)

Найменування показника	**Період**	
	Звітний	**Попередній**
Усього активів		
Основні засоби	14 324,9	14 514,3
Довгострокові фінансові інвестиції		
Запаси	334,4	1 034,4
Сумарна дебіторська заборгованість	2 124,0	2 603,0
Грошові кошти та їх еквіваленти	800,3	22,1
Нерозподілений прибуток	1586,1	2 062,1
Власний капітал	12 586,1	13 062,1
Статутний капітал	11 000,0	11 000,0
Довгострокові зобов'язання	164,5	110,1
Поточні зобов'язання	173,4	3 775,2
Чистий прибуток (збиток)	-252,5	1 132,2
Середньорічна кількість акцій (шт.)	110 000	110 000
Кількість власний акцій, викуплених протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду		
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	80	115

Реєстрація акціонерів проводиться за місцем проведення зборів з 09:00 до 10:00 згідно з документами, що засвідчують особу акціонера чи його представника.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 26 травня 2006 р. по справі №10/66-06 визнав банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Родина», село Мигалівці Барського району Вінницької області, код ЄДРПОУ 30804449, п/р 2600711905 в ВОД АППБ «Аваль» м. Вінниця, МФО 302247, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Демець Л. В., ліцензія серія АБ №176279 від 10 жовтня 2005 року, тел.: 8 (0432) 35-63-09, адреса: 21016, м. Вінниця, а/с 5894.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 07.12.05. порушив справу про банкрутство №Б29/250/05:

Спільне підприємство споживчої кооперації «Коопзаготпром», код ЄДРПОУ 01782602, 52323, Дніпропетровська область, р-н Криничанський, смт. Щорськ, вул. Кооперативна, 20.

Розпорядник майна - Чуйко Микола Дмитрович , ліцензія АБ №216888, 51935, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, 3-й провулок Леванівського, буд. 1, тел.: 8-097-231-41-24.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр. Т. Г. Шевченка, 18/1) від 16 червня 2006 р. по справі №7/110-06 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Гарбузівське» (42244, Сумська обл., Лебединський р-н, с. Гарбузівка, п/р 26008319543001 в Лебединському відділенні СФ АБ «Приватбанк», МФО 337546, код ЄДРПОУ 03777031) визнане банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Васильця Сергія Олексійовича (ліцензія АБ №216824 від 16.03.2005 р., 42200, Сумська обл., м. Лебедин, вул. Петренка, 44).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування даного оголошення.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 10.05.2006 року по справі №42/88 Б порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Донецька сільськогосподарська машинно-технологічна станція» (83055, м. Донецьк, пр. Театральний, 21, р/р 26000032798 0 в АБ УкрБізнесБанк м. Донецьк, МФО 334969, код ЄДРПОУ 30045983, ІПН 300459805453, свідоцтво №07151874) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна по справі призначений арбітражний керуючий Пашкова Тетяна Юріївна (ліцензія №176070, 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 240/50).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Одеський домобудівельний комбінат»

повідомляє Вас про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 19 серпня 2006 р. за адресою: місто Одеса, вулиця Промислова, будинок 31 (тролейбус №8, зупинка ДСК).

Початок зборів о 10 годині. Реєстрація учасників зборів проводиться за місцем проведення зборів з 9-00 годин до 9-55 годин у день проведення зборів.

Порядок денний загальних зборів:

1. Затвердження звіту ревізійної комісії про роботу у 2005 році.
2. Затвердження річних результатів діяльності Відкритого акціонерного товариства «Одеський домобудівельний комбінат».
3. Затвердження внутрішніх нормативних документів товариства.
4. Обрання членів та голови наглядової ради.
5. Обрання членів та голови Ревізійної комісії.
6. Про обрання Директорів.
7. Про розподіл прибутку, отриманого Відкритим акціонерним товариством «Одеський домобудівельний комбінат» в 2005 році, та планування розподілу прибутку 2006 року.
9. Про ліквідацію Дочірніх підприємств Відкритого акціонерного товариства «Одеський домобудівельний комбінат».
10. Про участь Відкритого акціонерного товариства «Одеський домобудівельний комбінат» у створенні юридичних осіб, а також Дочірніх підприємств.

Довідки надаються за телефоном: 715-06-40. Ознайомитись з документами до загальних зборів можна за адресою: м. Одеса, вул. Промислова, 31, ВАТ «ОДБК».

Дирекція ВАТ «ОДБК».

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ»ОДБК» за 2005 рік

(тис. грн.)

Найменування показника	**Період**	
	Звітний	**Попередній**
Усього активів	83772,8	56370,5
Основні засоби	8863,0	8486,9
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	426,2	201,3
Сумарна дебіторська заборгованість	40571,9	32184,1
Грошові кошти та їх еквіваленти	861,7	874,2
Нерозподілений прибуток	187,5	79,2
Власний капітал	9869,1	9760,8
Статутний капітал	111,0	111,0
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	73903,7	46609,7
Чистий прибуток (збиток)	108,3	77,1
Середньорічна кількість акцій (шт.)	445479	445479
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	62	62

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) ухвалою від 10.05.2006 р. порушив провадження у справі №4/55-Б про банкрутство Підприємства по матеріально-технічному забезпеченню сільськогосподарського комплексу «Співдружність» (45650, Волинська область, Луцький район, с. Ратнів, п/р 26000755 у Волинській ОД АППБ «АВАЛЬ», МФО 303569, код ЄДРПОУ 20132198).

Розпорядником майна призначено Костюкевича І. М. (43000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30/22, тел.: 0332-77-63-59, моб.: 8-050-554-46-40), ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АА №176084 від 16.06.2005 р.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 05.06.2006 р. по справі №25/310 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо Запорізького обласного дочірнього підприємства Державної акціонерної компанії «Хліб України» (69062, м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 59, код ЄДРПОУ 25487575), р/р 26002301311535 в Комунарському від. ПІБ, МФО 313344.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Завгороднього Олексія Анатолійовича (ліцензія серія АА №630113; 69000, бул. Центральний, 17/16, тел.: (061) 270-08-51.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69000, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 17/16.

Господарський суд м. Києва, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б, постановою по справі №43/276 від 17.05.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Архітекта-центр» (адреса: 01135, м. Київ, пр-т Перемоги, 5-А, код ЄДРПОУ 30551928), п/рах. 260040022692 в Українському кредитному банку, МФО 321701, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Жарікова Андрія Олександровича (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутися із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

4 липня в Україні без опадів, лише у східній частині очікуються короткочасні дощі, місцями грози. Температура вночі 12—18 градусів, на узбережжі 19—22, удень 20—26 градусів, у південній частині до 28 градусів

Гуртом з Аргентиною, Англією і Бразилією...

Футбол. Лише епізодами збірна України на досить високому рівні грала у чвертьфінальному матчі проти Італії. Особливо до й одразу після перерви підопічні Олега Блохіна, якого європейська преса назвала «генералом», налагодили гру, створили кілька гострих моментів. Та що вдієш... Не буває так, щоб команда-дебютант отак просто, нікого не спитавшися, вискочила б на призове місце.

— Грою своєї команди як тренер я повністю задоволений, — сказав **Олег Блохін** у прес-центрі гамбурзького стадіону. — Ми вийшли до чвертьфіналу, куди не змогли пробитися і сильніші за нас збірні. Те, що ми програли 0:3, — нічого страшного. Збірна Італії — добра команда, яка не пробачає дитячих помилок у захисті. Хоча, гадаю, за рахунку 0:1, якби ми забили м'яча, коли мали момент, тоді гра могла скластися зовсім по-іншому. Втім, варто визнати, що збірна Італії за класом вища за нас.

— Можливо, на дії збірної України в цьому матчі вплинула втома?

— На чемпіонаті світу втомилися геть усі команди. Я ж не сказав, що збірна Італії тепер настільки сильніша, що рахунок мав бути 3:0 на її користь. Я говорив, що клас окремих гравців збірної Італії вищий, ніж клас окремих футболістів української команди. Є чого прагнути.

— Чи спантеличив ваших підопічних «швидкий» гол?

— У такому разі можна казати: ми взагалі були спантеличені тим, що грали на ЧС—2006. Хлопці нормально почувалися. Зрозуміло, що з такою командою, як збірна Італії, в якої чудовий захист, пропускати першими, мабуть, не варто було. Чим довше рахунок тримався б 0:0, тим більше нервувалися б футболісти збірної Італії.

— У багатьох ЗМІ можна прочитати й почути, що, мовляв, «Скуадра адзурра» грає у старомодний футбол. А ви як думаєте?

— Тут, у Німеччині, я стільки всякого наслухався про нашу команду. Що вона демонструє незрозумілий футбол. І що взагалі ми не граємо. Тому дивуватися публікаціям перестав. Та я не стверджував би, що збірна Італії грає у старомодний футбол. Команди, котрі вийшли до півфіналу, гідні того, щоб виграти чемпіонат світу.

— Кому з претендентів на титул симпатизуватимете ви?

— Не переконаний, що дивитимуся завершальні матчі світової першості. Хіба що, можливо, фінал перегляну. Дуже втомився і хочу по-людськи відпочити. Недаремно мені сьогодні дружина й діти приснилися. Разом кудись поїдемо.

А от Андрій Шевченко, який особливою грою в Німеччині не відзначився, але навчився добре говорити, сказав, що вболіватиме за ... італійців. А ще він зазначив: «Я радий бути учасником такого турніру. Можливо, залишиться певне негативне враження від нашого виступу на чемпіонаті світу, але у збірної — велике серце».

Що ж, кожен має право на власну думку. Трохи сумно, звичайно, що ми залишаємо чемпіонат. Але трагедії не сталося. Навпаки, ми отримали багато позитивних емоцій. І тепер варто всім гуртом працювати над тим, щоб закріпити й розвивати досягнуте.

До речі, вирушаючи на поєдинок до Гамбурга, щоб підтримати своїх футболістів, Президент України Віктор Ющенко сказав в аеропорту Бориспіль:

— Наші футболісти пройшли блискучу дорогу на цьому чемпіонаті. І, незалежно від підсумку цієї зустрічі, вони вже є для України переможцями...

І додав, що футболісти багато зробили для становлення іміджу України загалом та зміцнення її футбольної слави.

...З дистанції ми зійшли у гранд-компанії, разом із Аргентиною, Англією та Бразилією. Головною сенсацією чемпіонату стала поразка загальновизнаного фаворита.

От лише французи були іншої думки. І насамперед їхній лідер — **Зінедін Зідан**, зірковий півоборонець, передача якого вивела Т'єрі Анрі на ударну позицію, а той в один дотик поцілив і зробив щасливою Францію. Зізу так прокоментував події: «Ми боролися гуртом, тому заслужили цей успіх. Нам був вкрай потрібен великий матч, і ми його дочекалися. Тепер дуже постараємося завоювати місце в фіналі. Не хочемо зупинятися на досягнутому. І прагнутимемо продовження успішних виступів у Німеччині...»

Отже, Кубок світу—2006 дістанеться Європі, і це вже факт. Попри те, що чи не кожний другий уболівальник перед стартом мундіалю у своїх прогнозах віддавав золотий Кубок бразильцям. А вони не потрапили навіть до чільного квартету.

Зустріли, як героїв!

Живий коридор, котрий утворили близько трьох тисяч уболівальників, квіти, шампанське — така була грандіозна зустріч національної збірної України в аеропорту Бориспіль. Тривала вона понад півтори години.

Гравці і тренери були вражені таким виявом любові до них і патріотизму. Лише Гімн України велетенський уболівальницький хор виконав понад двадцять (!) разів.

Потужна атмосфера приязні приголомшила футбольний колектив.

— Не можу спокійно говорити, — зізнався **Артем Мілевський**. — Розуміємо, що досягли доброго результату. Але нас сьогодні зустрічають, мов справжніх чемпіонів.

Андрій Воронін (на відміну від декого, він повернувся в Україну з колективом, хоча й мешкає в Німеччині): «У мене шоковий стан. Звичайно, чекали, що нас зустрічатимуть. Однак ніхто з нас і подумки не міг уявити, що тут буде таке!!!»

Одне слово, це був саме той випадок, коли ліпше раз побачити, ніж десять почути.

Табло чемпіонату

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Матчі 1/4 фіналу. 30 червня.

Німеччина—Аргентина. 5:3 (основний і додатковий час — 1:1, пенальті — 4:2). Берлін. «Олімпіаштадіон». 72 000 глядачів. **Голи:** Клозе, 80 — Айала, 49. **Післяматчеві пенальті реалізували:** Нойвілл, Баллак, Подольський, Боровський — Круз, Родрігес; **не реалізували** — Айала, Камб'ясо.

Італія—Україна. 3:0. Голи: Замбротта, 6, Тоні, 59, 69.

Італія: Буффон, Гроссо, Каннаваро, Барцальї, Гаттузо (Дзаккардо, 77), Тоні, Тотті, Каморанезі (Оддо, 68), Замбротта, Перротта, Пірло (Бароне, 68). **Тренер** —Марчелло Ліппі.

Україна: Шовковський, Несмачний, Тимощук, Русол (Ващук, 45+2), Шевченко, Шелаєв, Гусєв, Гусін, Мілевський (Бєлік, 72), Калиниченко, Свідерський (Воробей, 20). **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено Свідерського, 16, Калиниченка, 21, Мілевського, 67.

Арбітр — Франк де Блеккере (Бельгія).

Гамбург. «AOL арена». 21 градус. 50 000 глядачів.

1 липня. Англія—Португалія. 1:3 (основний і додатковий час — 0:0, пенальті — 1:3). Гельзенкірхен. «Ауфшальке арена». 52 000. **Післяматчеві пенальті реалізували:** Харгрівз — Сімао, Поштига, Роналду; **не реалізували:** Лемпард, Джеррард, Каррагер — Угу Віана, Петі. **Вилучено** Руні (Англія, 62).

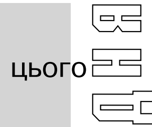
Бразилія—Франція. 0:1. Франкфурт. «Комерцбанк арена». 48 000. Анрі, 57.

Сьогодні відбудеться перший півфінальний матч: у Дортмунді зустрінуться Німеччина та Італія. А завтра в Мюнхені силами поміряються Франція і Португалія.

На знімках: Президент України Віктор Ющенко в компанії з Руді Феллером і Олегом Рибачуком на стадіоні в Гамбурзі; це був зірковий поєдинок Луки Тоні; у боротьбі за м'яч Артем Мілевський і Дженаро Гаттузо; живий коридор долає Андрій Воронін.

Фото УНІАН і з сайту ФІФА.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

4 ЛИПНЯ

■ 1776. Проголошено незалежність Сполучених Штатів Америки. Національне свято США. ■ 1891. Народився письменник Петро Панч («Гомоніла Україна», «На калиновім мості»). Шевченківський лауреат. ■ 1942. Радянські війська після 250-денної оборони залишили Севастополь. ■ 1957. У Києві відкрито пішохідний міст, який з'єднав правий берег Дніпра з Трухановим островом. ■ 1986. У Мюнхені помер голова проводу ОУН Ярослав Стецько. ■ 2005. У Львові стартував велопробіг Україна—Антлантика.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775.

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 130

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2494

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >